

DAVANT DEL NOU GOVERN

Aquest número ha estat visat per la censura

Guió del moment

SILENCIS I OBLITS

Amb penes i treballs — i portem set mesos així! — hem procurat donar a entendre el que pensem dels esdeveniments polítics en la vida de la República i, concretament, davant la formació del nou Govern amb Gil Robles al ministeri de la Guerra. No sabem si hem aconseguit el propòsit. Probablement no. Però a falta de paraules, ací hi ha el nostre pensament i la nostra conducta de sempre. No són solament nostres, en el sentit de venir limitats per les columnes i la capçalera de LA HUMANITAT. Són també, aquestes amb gallarda i noble exemplaritat, d'homes fraternalment vinculats a nosaltres. A falta de paraules en la seva boca, hi ha avui la gran lliçó dels seus gestos — tan recents! — de la seva situació, de la seva vida.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

I bé. Déiem ahir el que podíem. És del màxim interès, avui, més que consignar la dolorida impressió nostra, constatar i observar la reacció i els actes dels altres, en ordre a l'activitat del nou Govern i a la seva formació.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

Observem l'alegria de «El Debate» i les primeres paraules del senyor ministre de la Guerra. Al llarg del brillant i eufòric editorial vaticinista, ja constituït el nou Gabinet, es fa al·lusió a tot, es parla del passat i del futur, s'auguren èxits sense fi als cinc correligionaris que ocupen cinc llocs destacats en la governació del país. Només una referència oblidada «El Debate»: la República. Ni una sola vegada es refereix al règim que del 1931 ençà i per voluntat del poble, hi ha instaurat a les terres espanyoles.

Veiem la presa de possessió del nou ministre Gil Robles, veu la més representativa del partit que pretén governar — i està aconseguint-ho — la República. No hi ha cap paraula que s'hi refereixi. Ni una sola paraula que s'hi refereixi. Ni una sola paraula que s'hi refereixi.

Ni «El Debate» ni Gil Robles. Ho consignem. El detall és de prou transcendència per a recordar-lo, encara que no hagi de produir-nos sorpresa.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

I no perquè pensem que s'hagi d'anar sempre amunt i avall amb el règim que el poble volgué donar-se a Espanya. I què més voldríem que el règim republicà fos entre nosaltres un fet tan indiscutible que no calgués ja ni parlar-ne, ni fer-hi referència prèvia! Però és precisament pels motius contraris, que ens alarmen certs silencis, que ens enutgen certs oblitats! Quan els silencis i els oblitats, o les crítiques, o les negacions els veiem en la lluita política i en forces situades a l'oposició, no ens inquietem. Ho trobem fins normal, i potser convenient. Quan els silencis i els oblitats els assenyalàvem en els mateixos oradors i diaris de la C.E.D.A. i la O. E. D. A. era un partit a l'oposició, no sentíem alarma. Sentíem pena, però no alarma. Però quan els homes silenciosos van ésser cridats a ocupar llocs de comandament, ah!, aleshores sí que ens alarmàrem. I advertírem. I protestàrem.

Llegiu cada dia LA HUMANITAT

EL PRIMER CONSELL DEL NOU GOVERN

Per ara no hi ha res a tractar sobre el Govern General de Catalunya, segons el senyor Lerroux

El President del Consell assegura que Portela i Chapaprieta estan identificats amb el partit Radical

Madrid, 7. — Des de les onze de la tarda estigueren reunits els ministres en Consell a la Presidència.

En sortir, els periodistes preguntaren al ministre de la Guerra si hi havia quelcom sobre la provisió d'altres càrrecs del seu departament, i contestà:

—No hi ha res encara. Aquest és un assumpte que s'ha d'estudiar en un pròxim Consell. El nou secretari del Govern, senyor Lucía, us donarà una referència completa de la reunió ministerial.

El ministre de Comunicacions donà la següent referència verbal del Consell:

—El president ha tingut la bondat de proposar-me per a secretari del Consell, tenint en compte sens dubte la meua qualitat de periodista.

S'ha parlat primer dels principals punts de que ha de constar la declaració ministerial i s'ha fixat com a norma de Govern destacar tot el que uneix i oblidar tot el que separa, per tal d'aconseguir una major eficàcia en l'actuació del Govern.

S'ha parlat i s'acordà que demà, dimecres, a la tarda, es presenti el Govern al Parlament.

Hem estudiat alguns projectes pendents i s'acordà, si hi ha temps aquesta setmana, discutir els dictàmens i aquells que han començat a discutir-se al Parlament, com la Llei municipal.

—Hi ha entre aquests projectes —preguntà un periodista— la Llei de Premsa?

—Sí, però aquest projecte de llei ha de tornar novament a estudi del Govern.

—Es posaran els dictàmens sobre els tractats amb l'Uruguai i Argentina, a l'objecte que, si és possible, es discuteixin a la Cambra el pròxim divendres?

—El divendres celebrarem Consell de ministres perquè els nous consellers portin estudiats els assumptes pendents de llurs departaments i començar la seva discussió al Consell. I ens hem ocupat de pressupostos.

El senyor Lucía afegí amb gran fermesa:

cap del Govern féu als periodistes les següents manifestacions:

—No hi ha nota oficiosa, i suposo que us hauran facilitat la referència de la reunió; però jo aprofitaré l'ocasió per a dir-vos que, reconeixedes el dret dels periodistes, com el dels barbers, a deixar patilles on no hi ha pel, no he de dir res quant a les qualificacions polítiques que es donen als ministres. Consti que al Govern no hi ha més que representants dels partits liberal-democràtics, una referència completa de la reunió ministerial.

Insistí el senyor Lerroux que demà acudirà el Govern a les Corts i que el divendres es reunirà el Consell de ministres.

Un periodista li preguntà si la declaració ministerial al Parlament seria llegida, i el president contestà:

—La declaració ministerial serà

CONTRA ELS AJUNTAMENTS GOVERNATIUS

La digna protesta de les esquerres catalanes

Un interessantíssim document dels Consellers municipals de la majoria consistorial de Barcelona al Governador general

El conseller municipal, senyor Josep M. Masip i el conseller-suplicant senyor Pere Lloret Pujals, en representació de la majoria consistorial d'esquerra de l'Ajuntament popular de Barcelona, s'ha fet l'liturament al Departament de Presidència del Govern General, del següent interessantíssim document:

«El nomenament de Consellers del nou Ajuntament de Barcelona, obligat als Consellers municipals i suplents elegits per la ciutat el 14 de gener del 1934, que constitueixen la majoria consistorial, a manifestar, davant l'anunciada constitució de l'Ajuntament governatiu, que no poden reconèixer la validesa legal a les disposicions en virtut de les quals s'han fet els esmentats nomenaments.

No poden tenir validesa perquè totes i cadascuna d'elles infringeixen preceptes legals de compliment inexcusable per als quals, segons l'estatut de l'autoritat. Els decrets de la Generalitat de la República del 26 i 29 d'abril darrer, en els quals es dicten les normes bàsiques per a la constitució dels nous Ajuntaments i es designen les persones que han d'integrar el nou Ajuntament, es fonamenten en el decret del Govern de la República de 26 de febrer d'enguany, el qual al seu torn ho fa en la Llei del 2 de gener, que estableix el règim transitori de la Generalitat. Arrenca ja d'aquesta Llei el vici d'inconstitucionalitat, perquè contradiu els preceptes de la Constitució de la República que considera l'Estatut de Catalunya com la Llei bàsica de l'organització política-administrativa de la Regió Autònoma que l'Estat espanyol haurà de reconèixer i emprar com a part integrant del seu ordenament jurídic. Segueix la Llei d'ajuntaments del 26 de febrer, que el qual es concedeix al Governador General el dret d'acordar suspensions i substitucions d'Ajuntaments, sense així que segons l'estatut de la Generalitat i l'execució en el règim d'Administració local és reservada a la Generalitat i no a Govern central, no havent-hi en l'esmentada Llei del 2 de gener cap precepte que anul·li ni suspengui aquesta cessió.

No es podria, per tant, fonamentar legalment en aquest Decret la designació dels Consellers municipals i suplents, però a més, encara hi ha que el Decret està derogat per un altre de posterior del propi Govern de la República, el del 20 d'abril darrer, en el qual es declara expressament en suspens els Decrets i disposicions ministerials que modifiquen l'interioritat del règim estatutari de la Regió Autònoma, amb excepció dels que es refereixen als serveis d'ordre públic.

Es, per tant, innegable, que quant al règim d'Administració local, resten suspesos els extrems del Decret de 26 de febrer que poguessin referir-se a la constitució dels nous Ajuntaments, recolza, doncs, en una disposició il·legal durant el temps de la seva vigència, i avui nul·la i suspesa per una altra de posterior d'igual categoria.

Cal atendre que, segons el Decret del 26 d'abril darrer, es fa l'afirmació que és dictat amb aplicació de la que disposa la Llei municipal catalana, informació infontamentada en absolut, ja que tot al llarg de la referida Llei, no hi ha ni un sol article ni un sol precepte en el qual pugui recolzar-se la suposada disposició que al contrari la infringeix en l'esperit i en la lletra. I és, potser, per la manca d'un fonament de dret, que en el mateix preambul·lum s'ha procurat dissimular la falsedat inconsistent de les bases jurídiques multiplicants les referències a la Llei municipal catalana, la Llei d'Ordre públic, la qual no és d'aplicació en aquest cas ni preceptua tampoc que pugui legalitzar el fet que s'ha fet. Mencionat, però, interessat, perquè si bé no assolim el propòsit de anul·lar el Decret, sí que hem assolit el dret de fer pública la manca de legalitat del referit Decret, en canvi subvertint la significació dels nous Ajuntaments, que no són en realitat altra cosa que Comissions municipals gestores de caràcter governatiu.

Si el Decret de la Presidència de la Generalitat està, doncs, mancat el seu origen de fonaments legals, conté a més extrems que n'acusen la il·legalitat i precipita el caràcter governatiu dels nous consellers. L'article primer, engloba confusionalment els Consellers d'elecció popular que hagin estat suspesos, separats o substituïts, interinament, grups uns i altres de condició jurídica molt diferent. Però en el qual es fa una certa legalitat el referit Decret, en canvi subvertint la significació dels nous Ajuntaments, que no són en realitat altra cosa que Comissions municipals gestores de caràcter governatiu.

La majoria consistorial de l'Ajuntament de Barcelona, després de rebre la comunicació de la Llei municipal catalana, i de la Llei d'ajuntaments, i de la Llei de l'execució, ha de denunciar la penosa impressió produïda pel públic respecte de les decisions polítiques, la designació precipitada dels nous Consellers quan encara havien de deixar-se en blanc els noms d'alguns d'ells, la inclusió de Consellers i suplents de les esquerres catalanes després de saber que no hi col·laborarien, la designació d'un nombre de consellers superiors als que constitueixen l'Ajuntament de Barcelona, amb evident infracció de la Llei municipal catalana, i s'ha de demanar, que aquesta tramitació poc seriosa s'hagi fet amb la intenció no assolida de revestir d'actes de legalitat i de respecte a la voluntat popular una disposició essencialment irregular i antidemocràtica.

El propòsit de parear, en caràcter que les disposicions no tenen, ha obligat a voler fer participar-hi elements de les esquerres catalanes, i és cert que en nombre reduïtíssim —que altra cosa no haurien permès els càrrecs municipals— escollits en forma que podria donar lloc a falses interpretacions. Així, en la llista de l'Ajuntament de Barcelona hi figuren tres consellers municipals i sis suplents de la majoria de coalició d'esquerres que obtingué majoria en les darreres eleccions, els quals, sense renunciar a un càrrec que una disposició governativa no pot modificar ni convalidar, subscriuen aquesta declaració. Per les raons esmentades, d'aquí a més que la Llei estableix i convençuts que interpretem el senti-

ment de la majoria dels ciutadans de Barcelona, els consellers municipals i suplents de l'Ajuntament elegit el 14 de gener del 1934, declaren que no reconeixen validesa legal a les disposicions per les quals es fa la designació dels nous consellers i de les que reconeixen en la forma deguda, i que cap d'ells no col·laborarà en un Ajuntament constituït il·legalment i la composició del qual no respon a la voluntat popular manifestada democràticament per mitjà del lliure sufragi.

Barcelona, 2 de maig del 1935.

Senyor Governador General de Catalunya.

Sigueu l'interessant document els senyors Carles Pi i Sunyer, alcalde popular de Barcelona, i els consellers municipals i suplents de la coalició consistorial d'esquerres senyors Josep Escofet, Estanislau Duran Reinald, Josep M. Masip, Villego Bernades, Ceballos, Antoni Ventós, Francesc Carbonell, Ramon Junyent, Josep Gispert, J. Martínez Cuenca, Hilari Salvador, Joan Comas, Artur Moré, Francesc Codó, Granier-Barrera, Antoni Vilalta Vidal, Lloret, Pujals, Domènec Pla, Eroles, Rosell, Francesc X. Hunter, Altaba, Eroles, Ferrer Pie, Palomes, Rahola, Delmir Ibáñez.

Al marge de la formació del nou Govern

UN NOU ARTICLE DE «EL PUEBLO» DE VALENCIA

València, 7. — El periòdic «El Pueblo», del Partit Republicà Autonomista, adscrit al partit radical publicà aquest matí un interessantíssim article en contra de la formació del nou Govern.

Tot un cas

La Lliga i les Comissions gestores de Catalunya

El que deia Cambó fa tres mesos

El nostre il·lustre col·laborador A. Rovira i Virgili es referia en el seu interessant article d'ahir a uns paraules pronunciades per Cambó a Terrassa, fa uns mesos, en un discurs en el qual el líder de la Lliga es referia al problema dels Ajuntaments de Catalunya.

Reproduïm a continuació uns paràgrafs sencers d'aquell discurs, pronunciat per Cambó el 10 de febrer a Terrassa i publicats per l'òrgan de «Lliga Catalana», «La Veu de Catalunya», que presentava el parlament canibònic com a «emocionant discurs patriòtic».

Digué Cambó:

«Jo no hauria parlat mai —perquè de tot el que és deu a casa meua jo en guardo el secret, que estimo sagrat—, jo no hauria parlat mai d'unes converses tingudes a casa meua amb el senyor Pío, si ell no les hagués fetes públiques, i en parlar-ne, jo no diré sinó el que jo vaig dir-li, complint acords i seguint les directives del Consell i de la Comissió política del nostre partit: jo no diré un mot de les paraules que va pronunciar ell, que estan sota la salvaguarda del meu honor i del meu sentit d'hospitalitat, que m'obligava a guardar secret tot el que confidencialment es digui a casa meua».

Després d'això tractar (el senyor Pío i l'orador) de com havien de preparar-se les vacants (de consellers municipals) deixades per aquells que han estat desposats. En primer lloc, vaig proposar-li jo que els que havien estat desposats per resolució d'una autoritat militar i sense procedir, tinguessin dret a demanar la seva reposició mitjançant un expedient en el qual poguessin justificar que van participar en la revolució, i si havien comès cap mena de delictes, i els altres el criteri que jo vaig exposar va ésser que es complís la llei. La llei diu que quan hi ha vacants de regidor, els suplents de la propera llista han d'esser cridats. Com que allà on s'han processat tots els regidors de l'esquerra els suplents no ompliran tots els llocs quedaran encara una gran quantitat de vacants, i per a aquestes vacants jo vaig dir al senyor Pío que era precis que es trobi una fórmula perquè, automàticament, fossin cridats aquelles vacants. Nosaltres acceptàvem qualsevol fórmula, els ex-regidors, els que van ésser elegits el 12 d'abril, els primers contribuents, els contribuents més pobres, els representants de sindicats, ho acceptàvem tot, mentre s'apliqués la fórmula automàtica que tregués els actes de regidors de la baralla miserable d'un joc de partits a l'entorn d'una taula. (Molt bé. Aplaudiments.)

I concloué Cambó:

«Aquesta és, senyores i senyors, la nostra opinió. Si aquesta opinió no és acceptada, nosaltres no col·laborarem, perquè nosaltres no volem portar a la nostra història honesta la comissió d'un acte deshonest, perquè nosaltres no volem portar a la tradició dels homes que respecten la llei un acte que significa infracció de la llei, perquè nosaltres que hem defensat els principis de l'autonomia no volem recolzar un acte que significa la derogació d'una llei en l'interior de la mateixa llei, perquè nosaltres que hem defensat els principis de l'autonomia no volem recolzar un acte que significa la derogació d'una llei en l'interior de la mateixa llei, perquè nosaltres que hem defensat els principis de l'autonomia no volem recolzar un acte que significa la derogació d'una llei en l'interior de la mateixa llei».

D'això farà tres mesos el pròxim dia 10. Ho deia Francesc Cambó a Terrassa.

Per la nostra banda no hem d'afegir-hi ni comentaris.

ment de la majoria dels ciutadans de Barcelona, els consellers municipals i suplents de l'Ajuntament elegit el 14 de gener del 1934, declaren que no reconeixen validesa legal a les disposicions per les quals es fa la designació dels nous consellers i de les que reconeixen en la forma deguda, i que cap d'ells no col·laborarà en un Ajuntament constituït il·legalment i la composició del qual no respon a la voluntat popular manifestada democràticament per mitjà del lliure sufragi.

Barcelona, 2 de maig del 1935.

Senyor Governador General de Catalunya.

Sigueu l'interessant document els senyors Carles Pi i Sunyer, alcalde popular de Barcelona, i els consellers municipals i suplents de la coalició consistorial d'esquerres senyors Josep Escofet, Estanislau Duran Reinald, Josep M. Masip, Villego Bernades, Ceballos, Antoni Ventós, Francesc Carbonell, Ramon Junyent, Josep Gispert, J. Martínez Cuenca, Hilari Salvador, Joan Comas, Artur Moré, Francesc Codó, Granier-Barrera, Antoni Vilalta Vidal, Lloret, Pujals, Domènec Pla, Eroles, Rosell, Francesc X. Hunter, Altaba, Eroles, Ferrer Pie, Palomes, Rahola, Delmir Ibáñez.

Al marge de la formació del nou Govern

UN NOU ARTICLE DE «EL PUEBLO» DE VALENCIA

València, 7. — El periòdic «El Pueblo», del Partit Republicà Autonomista, adscrit al partit radical publicà aquest matí un interessantíssim article en contra de la formació del nou Govern.

PROXIMA CONFERENCIA DE CARLES PI I SUNYER

La posició d'«E. R. C.» en els moments actuals

La Comissió Executiva d'Esquerra Republicana de Catalunya» en la seva reunió d'ahir acordà encarregar al senyor Carles Pi i Sunyer que doni una conferència pública en la qual quedí fixada la posició d'Esquerra Republicana de Catalunya» en els actuals moments.

Aquesta conferència se celebrarà, si és possible, el proper dimecres, dia 12 de maig, a les onze del matí, en un cèntric local de la nostra ciutat.

LA CAUSA CONTRA ELS REGIDORS POPULARS DE BARCELONA

El fiscal denega una petició

El fiscal senyor Huertas, que és l'encarregat d'intervenir en el sumari que s'instrueix a l'Audiència Provincial contra els regidors populars d'aquest Ajuntament, ha dictaminat en l'escrit presentat per un d'aquests regidors populars en petició que els sigui rebatuda la quantitat de 25.000 pessetes que els fou assenyalada per a la responsabilitat civil.

En l'esmentat informe el fiscal denega la petició i insisteix que la quantitat assenyalada és la que ha de servir de base per al dipòsit sol·licitat o l'embargament dels béns per l'esmentat valor.

El nou ministre de la Guerra pren possessió

Madrid, 7. — A tres quarts de deu del matí arribà al Ministeri de la Guerra el senyor Gil Robles per tal de prendre possessió de la cartera.

Seguiment de la cerimònia, el ministre sortí, general Masquelet, amb el qual conferencià durant una hora. Al saló d'ajudants hi havia el general Fanjul, el nou ministre de Comunicacions, el Comitè Nacional de Acció Obrerista, representants de la J. A. P. i diputats de la «Ceda» i amics.

El senyor Gil Robles pronuncià unes paraules i pregà als presents que no li tribuïessin aplaudiments a fi que no aparegués al Ministeri de la Guerra el més petit matís polític, que, al seu judici, és el millor testimoni d'adhesió i respecte a l'Ejército i a Espanya.

Acabà agraint a tots llur presència i mostrà el desig, d'estrènyer la mà als presents.

Després de les encaixades, el ministre de la Guerra manifestà als

periodistes que tots els dies, exceptuant aquells en que celebri el Consell de Ministres, els rebria a dos quarts de dues de la tarda, i a les 5.30 tindrà lloc al palau de Buenavista la recepció de la guarnició de Madrid i a les 6 la del personal del Ministeri.

El senyor Gil Robles sostingué tot seguit una extensa conferència amb el general Fanjul i la continuació es traslladà a la Presidència a fi d'assistir al Consell de Ministres.

Vindicació del Sr. Sala

Després d'haver vist amb els nostres propis ulls —i amb més tristesa que sorpresa— la solució donada internament al problema del Govern de la Generalitat, ens sentim en el deure de consciència d'escriure, baldament sigui amb la nostra habitual brevetat periodística, la vindicació del senyor Alfons Sala, de Terrassa.

La vindicació és justa i és urgent.

El senyor Sala, en efecte, va ésser molt blasmat temps enrera per haver-se aïllat a ocupar el càrrec de President de la Mancomunitat de Catalunya, sense cap relació amb el sufragi universal ni amb la voluntat del poble. Tothom recordarà —i el senyor Sala més que ningú— les coses que van ésser dites d'ell per aquella forma d'actuació mancomunat i per la seva col·laboració amb la dictadura del general Primo de Rivera.

El Consell de la Mancomunitat, en l'època de les dues primeres presidències, la de Prat de la Riba i la de Puig i Cadafalch, era elegit per una Assembla sortida del sufragi. En l'època de la presidència del senyor Sala, tota la Mancomunitat va convertir-se en un organisme governatiu. Aquells senyors representaven el Director, no pas el poble català. I el senyor Sala, posat al capdavant d'una ombra de Mancomunitat, va ésser malvist i malparlat per tots els ciutadans d'esperit catalanesc i democràtic.

Han passat uns quants anys. I ara veiem que alguns homes pertanyents a un partit catalanista i uns altres pertanyents a un partit republicà democràtic, entren a formar part del Consell de la Generalitat de Catalunya per un procediment que no és pas el del catalanisme ni el de la democràcia. Els consellers actuals tenen, pel que toca a l'origen de llur nomenament, un caràcter anàleg al que van tenir dins la Mancomunitat el senyor Sala i els seus companys.

I si ara uns polítics de la llarga història del senyor Duran i Ventosa i del senyor Valles i Pujals han acceptat a la Generalitat de Catalunya uns llocs que no són deguts de cap manera, ni directament ni indirectament, al sufragi democràtic, no seria injust de mantenir els antics blasmes contra el senyor Sala?

Es dirà que els consellers governatius de la Generalitat han acceptat llurs càrrecs a fi de bé. Això també ho va dir el senyor Sala l'any 1924, quan es va assegurar a la cadira que abans ocupava el senyor Puig i Cadafalch. El cas d'avui no és essencialment divers del cas d'onze anys enrera. Si apreïem circumstàncies atenuants o eximents en els actes dels senyors Duran i Valles, hem d'apreciar-les també en el cas del senyor Sala.

Davant totes les persones que tenen esperit de justícia, el senyor Sala queda vindicat.

ESTIMO CATALUNYA MES QUE MAI I AMB ELLA LA LLIBERTAT, EL DRET, LA DEMOCRACIA I LA REPUBLICA... HA DIT LLUIS COMPANYS EN ESSER PREGUNTAT SOBRE EL MOMENT POLITIC

Madrid, 7. — Alguns periodistes han anat aquest matí a la Presidència a demanar a l'ex-President de la Generalitat, senyor Companys, la seva opinió sobre la tramitació i solució de la crisi.

El senyor Companys digué: —No estic en llibertat d'opinar. El comentari que la composició de l'actual Govern em mereix no podrà tampoc publicar-se per les condicions en que actualment està permeant l'expressió del pensament.

Llegiu LA HUMANITAT

«Llegiu LA HUMANITAT». Estimo Catalunya més que mai i amb ella la llibertat, el dret, la democràcia i la República, per la qual sempre he lluitat. No puc dir més.

Visites

Madrid, 7. — Avui visitaren el senyor Companys i altres ex-consellers de la Generalitat, el pintor senyor Viladrich, el senyor Josep Cendrero, gerent de l'Editorial Juventut, el senyor Amich, el senyor Ferran Valera i esposa, els senyors Masó, Santaló, Mestre Puig, Amós Sabarís, Gómez Hidalgo i un Comissió de Partits d'esquerra d'Avila i una altra de mestres.

periodistes que tots els dies, exceptuant aquells en que celebri el Consell de Ministres, els rebria a dos quarts de dues de la tarda, i a les 5.30 tindrà lloc al palau de Buenavista la recepció de la guarnició de Madrid i a les 6 la del personal del Ministeri.

El senyor Gil Robles sostingué tot seguit una extensa conferència amb el general Fanjul i la continuació es traslladà a la Presidència a fi d'assistir al Consell de Ministres.

Lerroux dona compte als periodistes de la constitució del nou Govern

COMERC I FINANCES

COMARQUES

ESPECTACLES PUBLICS

LA BORSA

Impressió

En la sessió d'ahir, els Deutes de l'Estat es mostraren només que sostinguts.

Igualment va passar amb els Deutes Municipals, Diputacions Provincials i Tresoreria de la Generalitat.

Els sectors d'obligacions, tant les ferroviàries com les industrials, es mostraren bastant sostinguts.

En el fi de mes, degut a l'arrencament de la crisi i al veure's que l'esmentat arrencament era favora-

ble a les dretes, no hi ha que dir que es va celebrar amb una forta pujada, és dir, una antitesis de quan governaven les esquerres, que tots eren derroterats. Això ho podem constatar perquè els mateixos elements avui alegres i amb gran eufòria, són els que ens criticaven quan posaven al descobert les maniobres que, en contra del règim i dels elements d'esquerra, feien, protestes d'esquerrisme però anaven fent el seu fet. Ahir, repetim, no cabien dins la seva pell de satisfacció. Això també ho fem constatar per tal de remarcar si teníem o no raó en les nostres crítiques d'aquells temps.

Bé les accions ferroviàries, les quals han assolit una pujada bastant important a la sessió del matí. A la de la tarda han tornat a regular els canvis als voltants dels dies anteriors.

Es pot dir que la tendència de les accions ferroviàries fou la mateixa en el rotlló d'acció industrial, tal com es pot veure en la nota adjunta.

Les accions Chade perderen terreny, així com les accions Filipines.

Andalús, 11'50; Orenses, 17'00; Ford, 242 i 238; Petrols, 5'20; Hulleres, 49'75; Asland, 64'00; Felgueras, 42'00 i 40'50; Transversal, 21'50 i 21'25; Colònia, 45'00 i 44'75; Explosius, 122 i 143'50; 141'50 i 142'00; Rif, 63'50, 66'50, 64'50 i 64'85; Aigües, 188, 188'75, 187'25 i 188'50; Tramvies P., 63'50, 63'75 i 62'75; Sucres, 32'75; Filipines, 360; Chade, 445 i 435.

Borsa de la tarda

Nord, 54'90, 55'10 i 54'80; Alacant, 41'95, 41'85 i 41'80; Rif, 64'50; Explosius, 140'50, 138'75 i 139'00; Ford, 238, 230 i 237'50; Petrols, 5'25 i 5'20; Colònia, 44'50 i 44'25; Tramvies P., 62'25 i 62'00; Felgueras, 41'50, 42'25 i 42'00; Aigües, 188, 186 i 186'50; Transversal, 21'50; Gas, 121; Sucres O., 53'75; Filipines, 355; Chade, 430, 423, 432 i 431.

Borsa oficial

Nord, 55'00, 55'70, 55'20 i 55'35; Alacant, 42'50, 42'65, 42'15 i 42'35; paritat.

Borsi del matí

Nord, 55'00, 55'70, 55'20 i 55'35; Alacant, 42'50, 42'65, 42'15 i 42'35; paritat.

CANVIS DE MONEDES

Llures	35'55	35'65
Francs	48'35	48'45
Dòlars	7'35	7'37
Llors	60'60	60'80
Marcs	30'50	30'60
Suïssos	237'75	238'00
Belgues	124'25	124'75
Florins	4'955	4'965
Escuts	32'20	32'25
Cor. Praga	30'70	30'80
Cor. suecs	1'83	1'85
Cor. noruegues	1'70	1'72
Cor. daneses	1'58	1'60

Deutes de l'Estat

		TANGA	
		Ant.	Avul
Interior 4 %	A	14 63	13 10
»	B	14 65	14 82
»	C	14 65	14 85
»	D	14 65	
»	E	14 65	
»	F	14 65	
»	G	14 65	
»	H	14 65	
»	I	14 65	
Perp. Exp. 4 1/2 %	A	93 00	
»	B	92 20	93 00
»	C	91 50	93 00
»	D	91 50	
»	E	89 65	
»	F	89 65	
»	G	89 65	
»	H	90 00	
»	I	90 00	
Amortiz. 4 %	A	84 75	81 50
» 1900	B	84 50	81 50
»	C	84 50	
»	D	84 50	93 65
»	E	86 50	
»	F	86 75	96 65
»	G	86 75	
»	H	97 00	
»	I	97 00	
Amortiz. 5 %	A	95 25	95 50
» 1917	B	95 25	95 50
»	C	95 25	
»	D	94 85	
»	E	94 85	
»	F	94 85	
»	G	102 40	
»	H	102 00	
»	I	102 00	102 00
»	J	102 00	
»	K	102 00	
»	L	101 70	
»	M	101 70	
»	N	99 05	99 00
»	O	93 85	99 00
»	P	92 35	102 10
»	Q	102 10	102 20
»	R	102 10	102 20
»	S	102 00	
»	T	102 00	
»	U	102 00	
»	V	102 20	102 20
»	W	102 20	
»	X	102 20	
»	Y	102 20	
»	Z	102 20	
»	AA	102 20	
»	AB	102 20	
»	AC	102 20	
»	AD	102 20	
»	AE	102 20	
»	AF	102 20	
»	AG	102 20	
»	AH	102 20	
»	AI	102 20	
»	AJ	102 20	
»	AK	102 20	
»	AL	102 20	
»	AM	102 20	
»	AN	102 20	
»	AO	102 20	
»	AP	102 20	
»	AQ	102 20	
»	AR	102 20	
»	AS	102 20	
»	AT	102 20	
»	AU	102 20	
»	AV	102 20	
»	AW	102 20	
»	AX	102 20	
»	AY	102 20	
»	AZ	102 20	
»	BA	102 20	
»	BB	102 20	
»	BC	102 20	
»	BD	102 20	
»	BE	102 20	
»	BF	102 20	
»	BG	102 20	
»	BH	102 20	
»	BI	102 20	
»	BJ	102 20	
»	BK	102 20	
»	BL	102 20	
»	BM	102 20	
»	BN	102 20	
»	BO	102 20	
»	BP	102 20	
»	BQ	102 20	
»	BR	102 20	
»	BS	102 20	
»	BT	102 20	
»	BU	102 20	
»	BV	102 20	
»	BW	102 20	
»	BX	102 20	
»	BY	102 20	
»	BZ	102 20	
»	CA	102 20	
»	CB	102 20	
»	CC	102 20	
»	CD	102 20	
»	CE	102 20	
»	CF	102 20	
»	CG	102 20	
»	CH	102 20	
»	CI	102 20	
»	CJ	102 20	
»	CK	102 20	
»	CL	102 20	
»	CM	102 20	
»	CN	102 20	
»	CO	102 20	
»	CP	102 20	
»	CQ	102 20	
»	CR	102 20	
»	CS	102 20	
»	CT	102 20	
»	CU	102 20	
»	CV	102 20	
»	CW	102 20	
»	CX	102 20	
»	CY	102 20	
»	CZ	102 20	
»	DA	102 20	
»	DB	102 20	
»	DC	102 20	
»	DD	102 20	
»	DE	102 20	
»	DF	102 20	
»	DG	102 20	
»	DH	102 20	
»	DI	102 20	
»	DJ	102 20	
»	DK	102 20	
»	DL	102 20	
»	DM	102 20	
»	DN	102 20	
»	DO	102 20	
»	DP	102 20	
»	DQ	102 20	
»	DR	102 20	
»	DS	102 20	
»	DT	102 20	
»	DU	102 20	
»	DV	102 20	
»	DW	102 20	
»	DX	102 20	
»	DY	102 20	
»	DZ	102 20	
»	EA	102 20	
»	EB	102 20	
»	EC	102 20	
»	ED	102 20	
»	EE	102 20	
»	EF	102 20	
»	EG	102 20	
»	EH	102 20	
»	EI	102 20	
»	EJ	102 20	
»	EK	102 20	
»	EL	102 20	
»	EM	102 20	
»	EN	102 20	
»	EO	102 20	
»	EP	102 20	
»	EQ	102 20	
»	ER	102 20	
»	ES	102 20	
»	ET	102 20	
»	EU	102 20	
»	EV	102 20	
»	EW	102 20	
»	EX	102 20	
»	EY	102 20	
»	EZ	102 20	
»	FA	102 20	
»	FB	102 20	
»	FC	102 20	
»	FD	102 20	
»	FE	102 20	
»	FF	102 20	
»	FG	102 20	
»	FH	102 20	
»	FI	102 20	
»	FJ	102 20	
»	FK	102 20	
»	FL	102 20	
»	FM	102 20	
»	FN	102 20	
»	FO	102 20	
»	FP	102 20	
»	FQ	102 20	
»	FR	102 20	
»	FS	102 20	
»	FT	102 20	
»	FU	102 20	
»	FV	102 20	
»	FW	102 20	
»	FX	102 20	
»	FY	102 20	
»	FZ	102 20	
»	GA	102 20	
»	GB	102 20	
»	GC	102 20	
»	GD	102 20	
»	GE	102 20	
»	GF	102 20	
»	GG	102 20	
»	GH	102 20	
»	GI	102 20	
»	GJ	102 20	
»	GK	102 20	
»	GL	102 20	
»	GM	102 20	
»	GN	102 20	
»	GO	102 20	
»	GP	102 20	
»	GQ	102 20	
»	GR	102 20	
»	GS	102 20	
»	GT	102 20	
»	GU	102 20	
»	GV	102 20	
»	GW	102 20	
»	GX	102 20	
»	GY	102 20	
»	GZ	102 20	
»	HA	102 20	
»	HB	102 20	
»	HC	102 20	
»	HD	102 20	
»	HE	102 20	
»	HF	102 20	
»	HG	102 20	
»	HH	102 20	
»	HI	102 20	
»	HJ	102 20	
»	HK	102 20	
»	HL	102 20	
»	HM	102 20	
»	HN	102 20	
»	HO	102 20	
»	HP	102 20	
»	HQ	102 20	
»	HR	102 20	
»	HS	102 20	
»	HT	102 20	
»	HU	102 20	
»	HV	102 20	
»	HW	102 20	
»	HX	102 20	
»	HY	102 20	
»	HZ	102 20	
»	IA	102 20	
»	IB	102 20	
»	IC	102 20	
»	ID	102 20	
»	IE	102 20	
»	IF	102 20	
»	IG	102 20	
»	IH	102 20	
»	II	102 20	
»	IJ	102 20	
»	IK	102 20	
»	IL	102 20	
»	IM	102 20	
»	IN	102 20	
»	IO	102 20	
»	IP	102 20	
»	IQ	102 20	
»	IR	102 20	
»	IS	102 20	
»	IT	102 20	
»	IU	102 20	
»	IV	102 20	
»	IW	102 20	
»	IX	102 20	
»	IY	102 20	
»	IZ	102 20	
»	JA	102 20	
»	JB	102 20	
»	JC	102 20	
»	JD	102 20	
»	JE	102 20	
»	JF	102 20	
»	JG	102 20	
»	JH	102 20	
»	JI	102 20	
»	JJ	102 20	
»	JK	102 20	
»	KL	102 20	
»	LM	102 20	
»	LN	102 20	
»	LO	102 20	
»	LP	102 20	
»	LQ	102 20	
»	LR	102 20	
»	LS	102 20	
»	LT	102 20	
»	LU	102 20	
»	LV	102 20	
»	LW	102 20	
»	LX	102 20	
»	LY	102 20	
»	LZ	102 20	
»	MA	102 20	
»	MB	102 20	
»	MC	102 20	
»	MD	102 20	
»	ME	102 20	
»	MF	102 20	
»	MG	102 20	
»	MH	102 20	
»	MI	102 20	
»	MJ	102 20	
»	MK	102 20	
»	ML	102 20	
»	MM	102 20	
»	MN	102 20	
»	MO	102 20	
»	MP	102 20	
»	MQ	102 20	
»	MR	102 20	
»	MS	102 20	
»	MT	102 20	
»	MU	102 20	
»	MV	102 20	
»	MW	102 20	
»	MX	102 20	
»	MY	102 20	
»	MZ	102 20	
»	NA	102 20	
»	NB	102 20	
»	NC	102 20	
»	ND	102 20	
»	NE	102 20	
»	NF	102 20	
»	NG	102 20	
»	NH	102 20	
»	NI	102 20	
»	NJ	102 20	
»	NK	102 20	
»	NL	102 20	
»	NM	102 20	
»	NN	102 20	
»	NO	102 20	
»	NP	102 20	
»	NQ	102 20	
»	NR	102 20	
»	NS	102 20	
»	NT	102 20	
»	NU	102 20	
»	NV	102 20	
»	NW	102 20	
»	NX	102 20	
»	NY	102 20	
»	NZ	102 20	
»	OA	102 20	
»	OB	102 20	
»	OC	102 20	
»	OD	102 20	
»	OE	102 20	
»	OF	102 20	
»	OG	102 20	
»	OH	102 20	
»	OI	102 20	
»	OJ	102 20	
»	OK	102 20	
»	OL	102 20	
»	OM	102 20	
»	ON	102 20	
»	OO	102 20	
»	OP	102 20	
»	OQ	102 20	
»	OR	102 20	
»	OS	102 20	
»	OT	102 20	
»	OU	102 20	
»	OV	102 20	
»	OW	102 20	
»	OX	102 20	
»	OY	102 20	
»	OZ	102 20	
»	PA	102 20	
»	PB	102 20	
»	PC	102 20	
»	PD	102 20	
»	PE	102 20	

LA MUSICA • TEATRE I CINEMA

Gran Teatre del Liceu

LES FUNCIONS INAUGURALS DELS «BALLETES RUSSOS» DE MONTECARLO

Amb dos plens complets ha començat la curta temporada de «Balletes Russos» de Montecarlo, que tant admiradors deixà en les darreres actuacions al nostre Gran Teatre. Amb tot i que aquesta companyia no és pas tan completa com la de Serge Diaghilev, primera, ens dona a conèixer aquest gènere excepcional de ball i amb ell les principals realitzacions, ara si bé presentats amb força cura, no pas tant com aquells que «arruïnaren» el record de la qual difícilment podrà esborrar-se. Amb tot, el «Ballet Rus» ha pres carta de naturalesa en el nostre públic i constitueix aquest bell espectacle un al·licient que no és pas una exageració dir que aquesta companyia torna a presentar-se.

En la funció inaugural foren presents els ballets «Les Sylphides», que Fokine coreografià sobre diverses obres de Chopin, que la companyia de Montecarlo porta instrumentada pel mestre Vittorio Rietti, algunes d'elles formidables, mentre que en altres hom adverteix una certa reculada, no al desmentir aquest deliciós ballet, romàntic a no ésser pel treball magnífic dels artistes russos que hi fan veritables filigranes. «Contes russos», presentat en substitució de «Le Bal» del qual ballet no arriba a temps el material, és una de les realitzacions més acabades de la companyia de Montecarlo. La seva presentació és esplèndida en decorat i vestuari, degut a Michel Larionoff, i la coreografia, de Leonide Massine, és un dels més grans encerts, tota ella brodada de detalls i d'una meravellosa sumptuositat. La tasca dels emponents dansarins moscovites, sobre la música d'Anatoli Lindov, fou veritablement superba, especialment Tatiana Chamic en «Kikimora» i Serge Lipatoff en el «Gato», dues caracteritzacions no igualables. Aquest i l'anterior ballet foren dirigits pel mestre Antal Doratti. Aquesta inauguració amb «Les Sylphides», ballet compost sobre la «Cinquena Simfonia» de P. Txaikowski, que ratificat nos en el nostre criteri, ja exposat en anteriors temporades, trobem bon xic contrapostat en el que és referència a l'esperit que informa la trama coreogràfica de Massine i el decorat i vestuari de Masson amb la música de Txaikowski, que ja nasqué antiquada.

En la segona del diumenge, a la tarda, es presentà «Carnaval» de Schumann, amb decorat i vestuari de Léo Bakst, i «Petrouška» d'Igor Stravinsky, amb teló, decorat i vestits d'Alexandre Benois, ambdós coreografiats per Fokine, els quals reclamen un ràpid renovament, més quan, amb tot i ésser realitzats segons Bakst i Benois, resten bastant enrera quant als que els mateixos artistes ens havien presentat amb Diaghilev.

Tanca aquesta segona de la companyia de Montecarlo el bell Danubí blau de Johann Strauss, coreografiat per Leonide Massine, amb decorat de Polounine i vestuari del comte Etienne de Beaumont, que constitueix un deliciós passatempo, que no diu gran cosa artísticament, però que és agraït per la frescor de les belles pàgines del famós autor dels valsos vienesos.

Dirigí aquest ballet el mestre Efrém Kuriz, que ja havia dirigit també «Petrouška», i es destacaren d'entre la nombrosa «troupe» les dansarines Alexandra Danilova, Natalia Brantzia, Tamara Grigorieva, Lila Serova, Tamara Toumanova, Illaria Obidenna, Irina Boronova, Olga Morosova, Nina Radova, Tatiana Chamic, Eugénie Delarova i Mira Dimitia i els dansarins Roman Jasinsky, Yurek Shabelowsky, Serge Lipatoff, Paul Petroff, Roland Gerard, Marian Ladré, Vania Psota, Jean Hoyer, Boris Belsky i Alexis Kostoff, els quals, sota la direcció de Leonide Massine, es feren aplaudir llargament pel seu treball admirable.

Cal felicitar el senyor Joan Mesures Calvet, que tan entusiasme ha demostrat per tal de fer-nos gaudir d'aquesta gran companyia, que amb tant d'encert dirigeix el seu fundador W. de Basil, i que és un dels millors espectacles que avui dia es presenten en els primers escenaris mundials, entre els quals no pota faltar-hi el nostre primer Teatre Llic.

Camil OLIVERES

El triomf indiscutible assolit en la nit del seu debut per la afamada Companyia de Ballets Russos, ha vingut confirmant-se en cada nova representació.

Les funcions d'avui, dimecres i demà, dijous, remuneren tots els atractius perquè puguin assegurar-se dos nous triomfs per a la Companyia i dos grans plens.

Oferix el cartell d'avui, els tant

Els «supervivents» de l'Exposició Universal

Han lliurat una extensa nota la qual no podem publicar perquè els senyors «supervivents» no saben escriure en català.

Noticiari

La setmana passada s'han efectuat a la dependència central i a les sis sucursals de la Caixa d'Estalvis les següents operacions: 6.787 impositons per 2.298.110,35 pessetes; 2.608 reintegraments per 3.022.070,35 pess.; 8 compres de valors per 13.835,95 pess. Nous impositons, 371.

1.192 empenyoraments per pessetes 140.932; 1.604 des empenyoraments per pessetes 190.623,50.

La Junta Directiva de l'Associació de Viatjants del Comerç i de la Indústria de Barcelona ha quedat constituïda, per al present exercici anual, de la manera següent: President, Celestí Calà Candal; vice-president, Joan Arnau Cortina; comptador, Joan Vilà Blanco; tesorero, Maurici Torra Balari; arxiver, Enric Martí Carro; secretari, Josep Rigol Casanovas; vice-secretari, Arcadi Pallé Serrapiana; vocals, Andreu Pérez Serra, Joan Aisina Plana, Joaquim Borja Frats, Eugeni Roig Clis, Domènec Jaumandreu Sala, Julià Via Rich, Josep Miret Alberca, Ramon Pujol Sivilla, Lluís Domènec Poch, Josep Fernández Orús, Aleix Juvé Asensio, Melchor García Orús, Rafael Josep Català i Dalmat i Josep Vilalta Martí.

EL CONCURS INTERNACIONAL DEL FILM AMATEUR ES CELEBRARÀ A BARCELONA

Anualment es celebra un concurs internacional amb la denominació de «Concurs internacional del millor film amateur». Els concursos celebrats fins ara ho han estat a Brussel·les, Amsterdam i París, i enguany, per cessió del Japó, guanyador del darrer concurs, ha estat encarregat el Centre Excursionista de Catalunya d'organitzar-lo a Barcelona. Aquest Centre, aprofitant la vinguda dels delegats estrangers, ha convocat el I Congrés de Cineastes Amateurs i ha aconseguit la cooperació dels amateurs d'Alemanya, Anglaterra, Argentina, Àustria, Bèlgica, Canadà, França, Hongria, Irlanda, Iugoslàvia, Japó, Països Baixos, Portugal, Suècia, Suïssa i Txecoslovàquia, que trametan llurs produccions i delegacions.

PUIG PUJADES SERA HOMENATJAT A FIGUERES

El vinent dia 26 d'aquest mes tindrà lloc al Teatre Principal, de Figueres, un homenatge a l'honorat i popular comedidgraf senyor Puig Pujades.

En aquest acte hi prendrà part la companyia de Mercè Nicolau-Martori, que estrenarà l'obra «S. O. S.», original de l'homenatjat.

Sopar d'homenatge a Millàs - Raurell

Demà, dijous, dia 9, tindrà lloc al Restaurant Catalunya el sopar d'homenatge a Millàs-Raurell amb motiu d'haver-li estat concedit el Premi Ignasi Iglésies, 1934, acte que promet veure's molt concorregut i al qual assistiràn les figures més destacades del nostre moviment artístic.

Per tot el dia d'avui a l'Ateneu Barcelonès, Círcol Artístic, Galeries Maragall i al mateix restaurant, hom pot recollir tiquets.

Una nova obra del mestre Martí Llobet

Davant un bon nombre d'artistes, lírics teatrals i músics, ha tingut lloc l'audició d'una nova partitura del mestre Martí Llobet, un dels valors més fermes de la música catalana.

El llibre d'aquesta obra musicada per l'esmentat mestre és original de Francesc Bassas Palau, el qual, molt destrenat, ha teatralitzat un argument galan, sense recórrer a frases ni a situacions de mal gust.

El mestre Martí Llobet ha escrit una inspirada partitura, força ambienada i de tècnica impecable.

Hom assegura que aquesta obra lírica, que es titula «Hagase el milagro», aviat serà estrenada en un dels principals teatres de Barcelona.

SEGONA REPRESENTACIÓ DE TEATRE AMATEUR DE LYCEUM CLUB

La segona representació de teatre amateur de Lyceum Club, anunciada per a avui, dimecres, a les deu de la nit, al teatre Studium (Ballén, número 72), promet ésser un veritable esdeveniment artístic. Ultra la qualitat literària de les obres escol·lides, serà remarcable la «mise en scènes» d'aquestes obres; no és en va que Artur Carbonell assumeix la direcció artística d'aquesta representació i que és ell mateix qui ha projectat les decoracions. Les tres obres que es representaran — totes tres estrenes —, són d'un ambient ben diferent l'una de l'altra. El drama de O'Neill (drama per a un sol personatge), té lloc en un pis humil de dalt de tot d'un gratatell de Nova-York. L'acció de «Das Abschieds-soupe» (Sopar d'adéu), de Schmitzler, passa en un restaurant de luxe (els mobles per a aquesta obra han estat cedits per la casa Reig i el servei de taula per la casa Llibre). En l'obra de Pirandello «All'Uscita» (A la sortida), la decoració representa l'exterior d'un cementiri de poble. Els vestits han estat confeccionats expressament per a aquestes obres; la senyoreta Maria Planas portarà, en «Sopar d'adéu», un vestit dels Magatzems Santalà.

Trobareu invitacions a Lyceum Club (Fontanella, 18, tercer; telèfon 10387) i al mateix teatre Studium (Ballén, 72).

ESTRENA DE L'OBRA GUANYADORA DEL «I CONCURS DE TEATRE UNIVERSITARI»

Dissabte passat, a la tarda, tingué lloc amb un gran èxit la III Sessió de Teatre Universitari.

Aquest festival que com tots els altres estava organitzat amb la col·laboració dels estudiants de totes les Facultats, començà a les quatre en punt de la tarda. Primerament es posà en escena la comèdia en tres actes de Carles Soldevila «Els milions de l'oncle».

Seguidament i tal com estava anunciat, s'estrenà l'obra en un acte i en prosa, guanyadora del I Concurs de Teatre Universitari, «Quan la joventut perill», original de l'universitari Antoni Anglès Gilabert, sota el següent repartiment:

Annetta, Antònia Salellas; Josefina, Paquita Bofill; Roseta, Anna M. Martí; Marta, Concepció Blasco; Pepeta, Maria Bassols; Antoni, J. Pujol Berga; Joan, J. Güerriella; Carles, Josep M. Gibernau; agents, Gonzal Serracària i Jaume Castells.

Apuntador: O. Trepal i Massó.

L'obra del novell autor, en general, produí bona impressió al nombrosíssim públic que assistí a la representació. L'excel·lent voluntat de la direcció i el seu entusiasme i el seu freqüent encert l'imunitzaren, però, contra qualsevol retret que hom volgués fer de l'obra d'Antoni Anglès.

En acabar, l'autor de «Quan la joventut perill» adreçà unes breus paraules de salutació i agraïment que foren acollides amb grans aplaudiments.

Durant la representació féu acte de presència el distingit escriptor Carles Soldevila, el qual també fou acollit amb molta simpatia.

ASSOCIACIÓ DE TEATRE SELECTE

ESTRENA DE «EL POBLE NO VOL LA GUERRA», D'AGUSTI COLLADO I J. ROIG-GUIVERNÀU

En la 36.ª sessió d'A. T. S. que tindrà lloc el vinent divendres, dia 10 del mes que som, a un quart d'onze de la nit, al Coliseu Pompeia, i confiada a la companyia de la rellavant actriu Assumpció Casals, de la qual és primer actor i director Joan Cumeles, s'estrenarà la interessant producció en tres actes, original dels comedidgrafs: Agustí Collado i J. Roig-Guivernau. «El poble no vol la guerra».

L'estrena d'aquesta obra ha desvetllat un fort interès per les referències que hom té que es tracta d'una feliçíssima producció escènica.

Als senyors socis i cooperadors d'A. T. S., com de consuetud, els serà tramessa la correspondència local i aquesta i els inscrits «Amics del Teatre Català», poden retirar les altres que necessitin, d'acord amb les condicions establertes, a Viladomat, 74, (telèfon, 32.118). Les altres persones que desitgin assistir a l'estrena, a la taquilla del Coliseu Pompeia.

L'elecció de «Miss Teatre 1935»

El concurs per a l'elecció de «Miss Teatre 1935» està tocant al seu terme. Enguany, com en anys anteriors, «Las Noticias» organitza un gran concurs per tal de procedir a l'elecció i promoció de la més famosa artista dels teatres barcelonins. La festa tindrà lloc avui al Teatre Victòria, i també com en anys anteriors el benefici que s'obtingui anirà a parar íntegrament a la Caixa de pensions per a la Veïdesa i l'Invidesa del Sindicat d'Artistes Teatrals d'Espanya.

L'elecció de «Miss Teatre 1935» tindrà lloc, com de costum, per sufragi directe dels espectadors. Les «misses» dels diferents teatres de Barcelona desfilaran per l'escenari i els vots del públic seran els que decidiran la que ha d'ostentar el preat títol de «Miss Teatre 1935».

Detallar el programa íntegre del festival faria inacabable aquesta nota. Però si volen fer sobressortir una part d'aquest. Com a final del programa hom representarà per única vegada «Gigantes y cabezudos», amb un repertori excepcional, en el qual tots els participants són primers figures de les més notables i més volgues del nostre públic: Matilde Martín interpretarà el paper de «Pilar»; Matilde Tornamire, el de «Antònia»; Antònia Herrero, el de «Pepa»; Salud Rodríguez, el de «Juana»; Neus Aliaga, de «Concepció»; Rafael Bardem, el de «Sergent»; Francesc Aries, «Timoteo»; Eladi Cuevas, «Pascual»; Joan Rosic, «Jesús»; Paco Vidal, «Tito Isidro»; Valeria Ruiz, «Vivian»; Antoni Palacios, «Municipal 1.ª»; Pep Viñas, «Municipal 2.ª»; Ricard Fusté, «Cartero»; i el «Coro de los de Calatrua», que serà interpretat per Enric Torrijos, Carme Valor, Emilia Allaga, Pepita Ferrer, Enric Martí, Manuel Rubio, Jesús Rojo i Enriqueta Conti.

Així, unit al notable programa d'atraccions, i a la finalitat benèfica del festival, ens fa esperar que la festa organitzada per a proclamar «Miss Teatre 1935» serà un èxit excepcional.

3.ª SEMANA

LANCEROS BENGALIES

SIN REESTRENO HASTA OCTUBRE COLISEUM

Un àpat a Mercè Nicolau

Un grup d'amics i admiradors de l'excel·lent primera actriu Mercè Nicolau, han decidit oferir-li un àpat de comiat, per tal de testimoniar-li llur admiració per la seva tasca oficial catalana al Teatre Poliorama.

El dinar d'homenatge es celebrarà el pròxim dissabte, al lloc i hora que es fixaran oportunament.

TEATRE ESPANYOL

LAS MIL Y DOS NOCHES

MERAVELLOSA I ATREVIDA FANTASIA ORIENTAL

Tercera setmana de «Tres lanceros bengalies»

Tothom parla amb elogi d'aquesta pel·lícula, que, des de fa tres setmanes, és l'esdeveniment espectacular de Barcelona. I això és degut al fet que tothom hi troba atractius que no ha trobat en cap altre film. Els amants dels bells espectacles admiren una cinta en la qual les emocions estètiques i humanes van juntes. L'acció dramàtica, vibrant, queda emmotellada en un ambient completament nou, en un marc variat que ens porta des dels imponents paisatges de l'Himalaia als fantàstics palaus orientals, bo i associant les bel·leses naturals a l'esplendor del creat per l'home: brillants parades i desfilades militars, apassionants escenes de lluita, humorisme del millor que alterna amb les escenes emotives d'una humanitat i delicadesa insuperables. Amb tot això, aquest film manté constantment l'atenció de l'espectador. Els amants d'espectacles morals que enalteixen i dignifiquen, troben en «Tres lanceros bengalies» la millor pel·lícula que més bé ha sabut captar les virtuts més pures de l'home. En fi, els aficionats al cinema cent per cent, en aquesta pel·lícula troben l'obra mestra, en aquest sentit de la pantalla sonora; una pel·lícula que ens retorna una altra vegada tota aquella riquesa expressiva, variada d'ambients i acció intensa que havíem perdut amb el cinema mut.

Darreres Novetats Camiseria

en

Senyors

Del 8 al 18 de Maig, CASA VILARDELL us ofereix la oportunitat d'admirar la més bella col·lecció de novetats en

CAMISES CORBATES i PIJAMES

creades per a l'actual temporada, a preus, com sempre baratíssims.

Per a fer-vos més agradable la visita, obsequiem a tots els compradors d'aquests articles amb pràctics presents

Compra superior a Ptes. 10 Compra superior a Ptes. 25 Compra superior a Ptes. 50

Obsequi d'una formosa corbata en dibuixos mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA», seda artificial

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

Obsequi de dos parells mitjons «MOLFORT» i seda natural, o bé un parell de mitges «EVA» i seda natural

VIA LAIETANA, 49 i 51 · HOSPITAL, 36 i 38 · FONTANELLA 17 · NOU DE RAMBLA 8 · SALMERON, 17 · CARMÉ, 73 i RIERA BAIXA, 26

LES LLETRES

Els precursors

JOHN STRACHEY

Evelyn John St-Loe Strachey, escriptor i conferenciant anglès, que fou recentment inclòs en un decret d'expulsió del Govern dels Estats Units, descendeix d'una família de literats molt coneguda. El seu pare, John St-Loe Strachey, fou durant molts anys editor del "Spectator" londinenc. Lytton Strachey, el biògraf de la reina Victòria, era cosí seu.

Sutton Court, la casa ancestral de la família Strachey, al comtat de Somerset, remunta el regnat d'Edward Segon. Sir Henry Strachey fou el més conegut dels comissionats per a la restauració de la pau entre la Gran Bretanya i els Estats Units a l'acabament de la Guerra Revolucionària. John Strachey té, actualment, trenta-tres anys. Nasqué el 1901 a Guildford, Anglaterra. Fou educat als aristocràtics col·legis d'Eton i de Magdalen, d'Oxford. Encara que el seu pare fos conservador, el fill desenvolupà els problemes del treball des de la infància. Als vint-i-tres anys es presentà per diputat però fou derrotat. Als vint-i-quatre publicà el seu primer llibre, "Revolució per la pau". Als vint-i-cinc ingressà al Partit Laborista i fou arrestat a Birmingham per les seves activitats en pro dels vagues. Als vint-i-set guanyà un lloc al Parlament com a laborista del districte d'Aston Manor, de Birmingham, però abandonà el partit amb Sir Oswald Mosley quan MacDonald es decantà cap a la dreta. Més tard, quan el partit de Sir Mosley demostrà tendències feixistes, Strachey, dimití i des d'aleshores (juliol 1931) fou un dels simpatitzants del comunisme. Creu que el sistema capitalista està condemnat i que el comunisme és la solució lògica. Aquesta creença penetra tots els seus darrers llibres.

LLEGINT...

TRES PESETES DE HUMORISMO

per J. M. VILABELLA GÓMEZ. Impremta Lluentum, Alacant.

El senyor Vilabella Gómez palesa amb aquest graciós volum de 125 pàgines les seves excel·lents condicions per a l'humorisme. Domina la llengua castellana.

VILABELLA GÓMEZ

tots els ressorts que demana el gènere. El seu estil és fàcil, clar, entenedor; la prosa és correcta i els acudits flueixen sense forçar per a res la situació. A la vegada, la imaginació, ben fecunda, dona origen a les seves anècdotes i a les seves frases modernes, que difereixen molt d'aquelles contes de la vora del foc o d'aquells altres que tugefen a oficina de l'Estat, que ens han servit, durant molts anys, certs humoristes de llengua castellana.

Es evident que el senyor Vilabella Gómez fa un mal negoci en donar-nos per tres pesetes no menys que divuit contes que valen més que val molt més. Però, si tenim en compte que qui sembla cull, recopilar i editar, no fa mai fet a parlar la seva gràcia inventiva a l'abast de les classes mitges i populars, les quals, avui per avui, són les millors consumidores de llibres.

W. Fernández Florez ha posat a "Tres pesetas de humorismo" un pròleg adequat, si bé, tot i ésser tingut en tal difícil gènere, el pròleg queda molt per desotà de l'obra, en la qual ens sembla llucar un humorista autèntic i original, un humorista autèntic i original, un humorista autèntic i original.

Heus ací un llibre que ens atriurem a qualificar d'únic en el seu gènere dintre l'actual producció literària escrita per mans femenines. No es dona gaire sovint el cas que una dona encerti a escriure pàgines d'un subjectivisme tan límpid com el que Carme Perarnau expressa en el seu llibre de prosa poètiques. L'Amor, aquesta passió eterna de l'ànima humana, adquireix en aquests poemes un patetisme difícilment

ALGO

la genial obra del gran pensador Joaquim M.ª Bartrina. Acaba de sortir la desena edició d'aquesta famosa obra, ja de molt temps es ha agaurada. Un volum en tres parts, a dues tintes, 6 pessetes.

Demaneu-la a totes les llibreries i quioscos

LLIBRERIA CENTRAL

Muntaner, 42 i Barcelona

continuat en dos llibres subsegüents: "L'amenació del feixisme" (1933) i "La naturalesa de la crisi capitalista" (1934).

Strachey ha exposat, repetidament, a conferències, les seves creences político-econòmiques, tant als Estats Units com a Anglaterra. L'any 1933 donà 45 conferències als Estats Units. Quan hi arribà, l'any següent, el consorci de Premsa Hearst l'atacà durament. Mentre prosseguia la seva tournée de conferències, una infinitat de queixes contra els seus escrits i conferències assaltava l'oficina d'immigració de Washington. Havia conferenciat en unes cinquanta ciutats quan, el 12 de març darrer, fou detingut a Chicago, Illinois, un suburbi de Xicago, i expulsat pel Govern federal del territori dels EE. UU. Se l'acusà, tot seguit, d'haver-hi entrat per mitjà de declaracions falses i equivocoques i d'haver-se declarat comunista a arribar-hi. Segons els Tribunals, un comunista afoveix el capirament violent del Govern, i, per consegüent, està subjecte a deportació.

Strachey replicà que no era membre del Partit Comunista i que no advocava per l'enderrocament violent del Govern per la força o la violència. Negà que hagués entrat als Estats Units fraudulentament i acusà del seu arrestament William Randolph Hearst, que d'havia demanat amb insistència.

Fou alliberat, sota fiança de 500 dòllars, posada per Robert Morris Lovett, professor de la Universitat de Xicago i representant de la Unió Americana per a les llibertats civils, i li fou permès, a la fi, de continuar la seva tournée de conferències. L'enorme publicitat feta entorn de la seva detenció portà una gran mobilització a les seves conferències, en les quals demostrà les seves tendències de Washington ploien els telègrames i les lletres de protesta i que la venda dels seus llibres augmentava extraordinàriament.

En el judici sorollós que se li seguí el 21 de març, Strachey negà els càrrecs que se li fan. Ara mateix, es desconeix encara el resultat del judici. Strachey és autor també del "Control obrer en la indústria minera russa" (1928) i de "La literatura i el materialisme dialèctic" (1934).

S.

igualable. Dirieu que més que un llibre escrit, téu a les mans una flor. Una flor tendra i delicada que s'obre i us impregna de perfum...

Si "Momentos" cau a les mans pectorals d'un home de negocis, d'un polític, d'un indiferent, provocarà de segur en ell una ganxota d'ennuig i deixarà el llibre sense enfundir gaire en la lectura. Però si el que l'obre és un enamorat o un poeta — sinònims, si voleu — n'assaborirà a pleret la lírica inflamada que respira i, en moltes de les seves frases, creurà dir, repetides per un magí al·taveu, coses que sent i pensa i tal vegada no sap dir.

Passió, abundantment, deliqui, extasi. De tot això hi ha en els "Poemas" de Carme Perarnau, associat a crisis d'angor, ofegats per la pròpia senzillesa i a batecs del cor que s'exterioritzen en garlandes de pensaments en la doble accepció del mot: flor, idea.

L'enhorabona més cordial a aquesta gentil escriptora, que si bé escriu a crítica d'antic, se la sent a l'actiu palpitant, punyent, sense artífici ni patines. Cal esperar d'ella noves produccions. L'estil i el sentiment ens permeten vaticinar una gran escriptora.

El pròleg de la senyoreta Maria Lluentum, molt escuet i just, fa encara més suggestiu el volum. La presentació tipogràfica, discreta i clara.

AMICS DE LA POESIA

"Maragall teoritzador de la Poesia", conferència per Manuel de Montoliu

Dilluns, al vespre, tingué lloc a la Llibreria Catalana la catòrica sessió dels Amics de la Poesia, ocupada pel llibre "Maragall teoritzador de la Poesia", de Manuel de Montoliu.

"Maragall — digué — era un místic i, per tant, era reformador. Mai no el podríem comprendre si ens limitem únicament a un creador de poesia. La seva poesia és una poesia i és acció a la vegada; en tota ella hi glateix l'expressió d'un ideal concret: l'ideal del retorn a la vida pura i primitiva, perquè Maragall no trenca mai els motlles per l'ansia de renovar-se; vol tornar a una somnolenta edat d'or, on tot pogués estar regit per les lleis de la poesia. Maragall no és mai, en les seves teoritzacions, dogmàtic; mai no empra la dialèctica ni cerca els arguments on recollir-se."

Recordant els poemes de Maragall i glossant l'abast espiritual de cada un, així el de la Paraula com el de la Poesia, que reflecteixen el pensament de Maragall teoritzador. Cita les influències, certes i suposades, de Nietzsche, Goethe i Novalis. En la comparació d'uns fragments de "El comte Arnau" i un altre de "Enric d'Offenbach" de Novalis — que lleix — corrobora l'afinitat d'aquest amb Maragall. Glosant el "senyor de nostre gran poeta", el poeta clàssic en el que afecta la felicitat de la llar. Recorda el "Cant espiritual", que palesa un gran amor a les bel·leses de la vida, fins a considerar-les la cara divina del món.

"Tot allò que sigui amat — ha dit Novalis — és el centre del paradís." Així — conclou Manuel de Montoliu — Maragall podia haver-hi signat.

L'orador fou molt aplaudit i felicitat.

ECOS

El director d'un diari crida el lector i el lector li pregunta: "Com teniu la vostra secció per a demà?"

— Veureu. Tinc fet un sol referent a tal cosa; un altre que s'ocupa de tal altra; dos solts més que assabentaran el lector de...

— M'interessa el director — opino que a la vostra secció demà hom hi trobarà molts solts, però molt poca solta.

En un Ateneu Cultural, afecte a determinada ideologia, hom celebra una vetllada musical.

Els artistes que componen el quintet de corda contractat esperen pacientment que comenci l'acte.

Tot d'una, un dels s'alzeica i se'n

la humanitat

INFORMACIO DE L'ESTRANGER

A Londres s'han fet grans festes amb motiu del jubileu de Jordi

El producte de la venda de localitats a les tribunes, destinat a beneficència --- Accidentats a milers

EL REI PRONUNCIA UN DISCURS

Londres, 7. — Ahir, totes les colònies i dominis de l'imperi britànic expressaren, successivament, per mitjà de la ràdio, llurs felicitacions al rei Jordi, el qual, una vegada rebudes les salutacions dels seus subdits d'arreu del món, els dirigí la paraula, per mitjà del micròfon instal·lat al Palau de Buckingham.

UN TELEGRAMA DE HITLER MOLESTA ELS FRANCÉSOS

París, 7. — La Premsa comenta el telegrama de felicitació dirigit pel canceller Hitler al rei d'Anglaterra, amb motiu del jubileu d'aquest darrer.

"Le Journal" expressa la seva estranyesa pel fet que l'esmentat missatge hagi estat publicat davant de tots els altres rebuts pel rei d'Anglaterra, i afegeix que el contingut del telegrama de felicitació té una tendència política.

FOGUERES

Londres, 7. — A les deu de la nit, el rei Jordi, per mitjà d'un botó elèctric, encengué una foguera gegantina que havia estat aixecada a Hyde Park.

A la mateixa hora, els "boy-scouts", encengueren una cadena enorme de fogueres, que s'estenien arreu d'Anglaterra: des de Lands End, al Sud, fins a John O'Groats, al Nord d'Escòcia, i des del mar d'Irlanda fins al Canal de la Mànega.

EL PRODUCTE DE LA VENDA DE TRIBUNES

Londres, 7. — La venda de seients a les tribunes construïdes als llats del rei Jordi, produirà una considerable suma de 10.000 lliures esterlines, que seran destinades íntegrament a obres de caritat. Per altres conceptes, han estat recaptats 26.000 lliures més, amb les quals 6.000 han estat posades a la disposició de la British Charities Association, per tal que siguin distribuïdes. A aquesta suma en seguiran d'altres fins el total del recaptat.

Legiu LA HUMANITAT

Els debats de l'Acadèmia de Jurisprudència

Queda aprovada la ponència sobre la competència de les Jurisdiccions especials en estat de guerra i es comença la discussió del tema que fa referència a les facultats legislatives de Catalunya

Ahí, a dos quarts de vuit, a l'estatge de l'Acadèmia de Jurisprudència i Legislació de Catalunya continuaren, sota la presidència del senyor Amadeu Hurtado, les sessions sobre temes de Dret constitucional.

L'academí senyor Francesc Artigues i Castellot, que és ponent del segon tema, llegí l'informe sobre la competència de les jurisdiccions especials en estat de guerra, les conclusions de qual han estat sotmeses a l'aprovació de l'Acadèmia són les següents:

Primera. — Les lleis que regulen l'exercici de les jurisdiccions especials dictades d'èng a la proclamació de la llei de l'Estat d'Excepció de la Constitució, la qual, com a posteriori, està inspirada en el contingut essencial d'aquelles lleis que limiten la competència de les jurisdiccions especials al seu caràcter propi de règim d'excepció.

Segona. — Les pràctiques judicials en qüestions de Dret penal per part de les jurisdiccions especials no s'ajusten ni s'han ajustat, durant el règim d'excepció d'estat de guerra, als principis reconeguts en la Constitució, sinó que han pres una extensió excessiva inspirada en gran part en l'esperit de les antigues lleis derogades per la República.

Tercera. — Seria convenient, per a impedir les confusions que la darrera experiència ha posat de manifest, que el Codi de Justícia Militar fos reformat per a suprimir els articles legalment desapareguts i adaptar tots els altres als principis de la Constitució i de les lleis del 16 de setembre i 30 de desembre del 1921, i del 28 de juliol del 1932.

Una vegada llegides les conclusions, el president, senyor Hurtado, manifestà si hi havia algun acadèmic que no estava conforme amb elles, concedint a tal efecte la paraula al senyor Massó i Escofet.

El senyor MASSO I ESCOFET intervingué i féu destacar la importància que es desprèn del tema posat a discussió. Digué que, malgrat que el senyor Artigues ha fet un estudi molt acurat, creu, a més, que és d'alt interès fer algunes objeccions.

L'orador es refereix a alguns pre-

ceptes del Codi de Justícia Militar, en els quals apareixen algunes confusions sobre els delictes comesos "en règim d'estat de guerra".

El senyor MASSO I ESCOFET creu, davant d'aquestes contradiccions, caldrà definir exactament i interpretar l'abast que tenen aquests articles i adaptar-se fidelment a l'esperit que informa la Constitució.

Pista a continuació de les característiques que ofereix Anglaterra en aquest aspecte, en el qual país d'Orador que el fur militar és negatiu. Llegeix alguns paràgrafs relatius a les normes que regelen a Anglaterra, dels conceptes dels quals el senyor Massó treu estimables conclusions.

Diu que calia ocupar-se d'aquest problema i reformat l'esperit constitucional en el sentit que existia la supremacia de la Justícia civil davant la militar.

El senyor ARTIGUES (ponent) contesta a l'anterior orador i recull en part les seves al·lusions.

El senyor Artigues fa també aclariments sobre alguns extrems i sobretot de la dificultat a discernir la competència de les tribunsals en el règim d'estat de guerra.

Referent a la necessitat de reformat la jurisdicció militar, l'orador reconeix que dissortadament en l'aplicació de les lleis a través del règim d'excepció en què ha viscut Catalunya no s'han respectat els preceptes establerts.

El senyor MASSO I ESCOFET rectifica breument.

Seguidament, i a instàncies del president, senyor Hurtado, queden aprovades les proposicions presentades pel senyor Artigues sobre el segon tema.

El senyor HURTADO a continuació fa constar la conveniència que en entrar a la discussió del tercer tema, abans de donar lectura a la ponència que s'ha de presentar, intervinguin els que desitgin exposar les seves tesis als senyors acadèmics.

A conseqüència d'aquesta observació s'inicia tot seguit la discussió del tercer tema, que tracta de si els termes de la Constitució referents a la legislació social justifiquen o permeten que totes o alguna de les matèries jurídiques incloses fins ara en Codi i Llei de Dret civil es puguin considerar matèria de Dret social i si, per aquest motiu, estan exclosos de la competència dels Tribunals que no tinguin compreses entre les seves facultats legislatives les qüestions de Dret social.

El senyor MOIS intervé i comença el seu parlament fent diverses definicions sobre les concepcions jurídiques que hom té del Dret civil i social.

L'orador passa a examinar les possibilitats legislatives del Parlament de Catalunya i particularment en el que fa referència a la Llei de Contractes de Treball elaborada per l'esmentat Parlament.

El senyor Mois creu que el problema de nul·litat sobre la Llei del Parlament català es va resoldre més dintre les normes polítiques que jurídiques.

Fa constar, sota el seu punt de vista, les aspiracions que ha de tenir Catalunya en matèria jurídica. Creu l'orador que és més convenient ampliar el més possible l'esfera legislativa en el camp civil que en el social, per les raons que exposa minuciosament.

La PRESIDENCIA suspènge la sessió per tal de reprendre-la el vinent dimarts amb el mateix tema.

LES VÍCTIMES DE LES FESTES

Londres, 6. — Segons la Premsa, durant els grans actes públics d'ahir amb motiu del jubileu reial, hagueren d'ésser assistides més de 7.000 persones, que sofriren diversos accidents esperant el pas del següent. També calgué lamentar una mort, a conseqüència d'un atac cardíac.

La guerra del Chaco

Les derrotes paraguaianes

Buenos Aires, 7. — Els observadors militars argentins que segueixen el curs de les operacions de la guerra al Chaco diuen que la retirada realitzada per les tropes paraguaianes al sector Parapetí, revesteix una gran importància per al futur de les operacions. Els paraguaians havien avançat fa prop d'un any a aquesta zona boliviana i es precipitaren fins a Charagua, i ara s'han vist obligats a retirar-se en dues setmanes de les posicions tan penosament ocupades.

A judici dels al·ludits observadors militars, els combats portats a terme entre bolivians i paraguaians al sector Nord, han estat molt sangnants, ja que en les posicions abandonades pels paraguaians s'han trobat fosses comunes atapeïdes de cadàvers en plena descomposició.

Afegeixen que la retirada paraguaiana de les immediacions de les zones petrolíferes s'accentua amb els darrers combats, que han resultat favorables als bolivians, ço que els ha permès de recuperar les posicions de Casa Alta, Machapati, Yassa, Cumbacunda i d'altres.

Acaben establint que la intensa reacció boliviana ha de preocupar seriosament al Paraguai, puix que, mal del començament de la guerra, mai l'exèrcit bol·liu no havia donat tantes proves de la seva resistència i esperit d'ofensiva.

LORD DICKINSON VOL ORIENTAR ANGLATERRA VERS ALEMANYA

Londres, 7. — En la sessió celebrada aquesta tarda a la Cambra dels Lords, s'ha presentat una proposició de Lord Dickinson, demanant que s'expressi el sentiment de la Cambra a la Societat de Nacions per l'actitud del seu Consell, adoptat el 16 d'abril darrer, que condemna el rearmament d'Alemanya, per creure que la resolució de Ginebra agreujaria encara més les diferències entre els països en moments en què tot ha d'ésser aprofitat per a aproparar i aconseguir una cooperació mútua.

La moció demana a més, que el Govern anglès, juntament amb altres potències, reemprengui les negociacions amb Alemanya sobre bases acceptables pel poble germànic, per tal d'assegurar la pau.

En desenvolupar aquesta proposició ha parlat el seu autor, Lord Dickinson, el qual ha dit que el retorn a l'atmosfera de la pre-guerra menaria novament a un altre conflicte, i per aquesta raó no es podria acusar Alemanya d'aver encoratjat el retorn al statu quo.

El lloc de la treballa es troba proper a San Antonio El Alto, a prop de Zimatlán, en l'Estat d'Oaxaca.

Persona de reconeguda solvència ha dit que sabia que l'aparell trobat el divendres és realment el "Cuatro Vientos". L'esmentada persona ha afegit que l'aparell té les ales trencades i que dintre de la cabina hi ha les despulls d'una persona, mentre que a prop de l'aparell, però ja a terra, hi ha un altre mort.

Malgrat que les lletres de l'avió no es distinguen amb facilitat, s'ha pogut desxifrar el nom de "Cuatro Vientos".

Han sortit diverses persones cap el lloc on es diu que hi ha l'avió, per tal de fer més esbrinacions.

REUNIO DELS PRIMERS DE L'IMPERI BRITANIC

Londres, 7. — Avui s'han reunit novament, a Downing Street, el senyor MacDonald i els caps dels Govern dels Dominis, que es troben a Londres, arran tractat de la situació internacional.

Avui ha assistit per primera vegada a aquestes reunions el Primer de Nova Zelanda, Mr. Forbes, el qual no aucti a les anteriors per no haver arribat.

També hi han assistit els senyors Baldwin, Thomas, Sir John Simon i Sir Philip Cunliffe.

En dies successius es celebraran més reunions sobre el mateix objecte.

El cap del Govern canadenc, Mr. Bennett, retornarà a Ottawa el vinent divendres.

La dictadura portuguesa

Lisboa, 7. — El Consell de ministres reunit avui ha resolt segons nota facilitada a la Premsa, fer adoptar les doctrines de l'Estat no a tots els funcionaris públics, per a la qual cosa se'ls proveirà oportunament d'un diploma.

A la mateixa reunió ministerial s'acordà prohibir la residència en territori portuguès, durant dos anys, als antics presidents del Consell de ministres de la República senyors Cunha Leal i Domènec Pereira, i a l'antic oficial senyor Prestes Figueiro.

Segons la nota oficial, aquests senyors s'havien reunit ahir en un banquet per tal de festejar l'aniversari d'una revista política-social que dirigeix el senyor Cunha Leal.

DIPLOMA DE POLITIC AFECTE ALS FUNCIONARIS

Lisboa, 7. — El Consell de ministres reunit avui ha resolt segons nota facilitada a la Premsa, fer adoptar les doctrines de l'Estat no a tots els funcionaris públics, per a la qual cosa se'ls proveirà oportunament d'un diploma.

A la mateixa reunió ministerial s'acordà prohibir la residència en territori portuguès, durant dos anys, als antics presidents del Consell de ministres de la República senyors Cunha Leal i Domènec Pereira, i a l'antic oficial senyor Prestes Figueiro.

Segons la nota oficial, aquests senyors s'havien reunit ahir en un banquet per tal de festejar l'aniversari d'una revista política-social que dirigeix el senyor Cunha Leal.

L'últim dels partits nacionals és un gran cop contra el Govern socialista de Nicole.

Els cadàvers de Barberan i Collar

UNA PERSONA ASSEGURA QUE ES TRACTA DEL "CUATRO VIENTOS"

Ciudad Méjico, 7. — Arriben noves dades sobre la treballa a la regió muntanyosa de l'Estat d'Oaxaca de les restes d'un avió que es suposa sigui l'aparell transatlàntic espanyol "Cuatro Vientos" i de les despulls de dues persones que fonamentadament es suposa siguin els capitans Barberan i Collar.

El lloc de la treballa es troba proper a San Antonio El Alto, a prop de Zimatlán, en l'Estat d'Oaxaca.

Persona de reconeguda solvència ha dit que sabia que l'aparell trobat el divendres és realment el "Cuatro Vientos". L'esmentada persona ha afegit que l'aparell té les ales trencades i que dintre de la cabina hi ha les despulls d'una persona, mentre que a prop de l'aparell, però ja a terra, hi ha un altre mort.

Malgrat que les lletres de l'avió no es distinguen amb facilitat, s'ha pogut desxifrar el nom de "Cuatro Vientos".

Han sortit diverses persones cap el lloc on es diu que hi ha l'avió, per tal de fer més esbrinacions.

LA POSICIO INTERNACIONAL D'ANGLATERRA

Londres, 7. — En la sessió d'aquesta tarda a la Cambra dels Comuns, el ministre de l'Exterior, Sir Simon, ha estat preguntat sobre si Anglaterra, davant l'eventualitat d'alguna alteració per part d'Alemanya en el règim de les zones desmilitaritzades, hauria d'acudir immediatament a prestar ajut a França, amb forces armades, segons el Tractat de Locarno.

Simon ha manifestat que les circumstàncies en les quals Anglaterra, segons el Tractat de Locarno, hauria d'operar, estan clarament detallades en aquell document. Ha dit que Anglaterra romandria fidel a les obligacions contraes a Locarno.

El senyor MacDonald, en resposta a una altra pregunta, ha manifestat que el Govern anglès tenia interès d'informar detalladament la Cambra i el país, quan tingué la informació necessària, desenvolupament de l'aviació alemanya; però que no considerava convenient de fer-ho en forma de "Llibre Blanc". També ha dit que en el proper debat es farà una declaració tan extensa, sobre el particular, com sigui possible.

LORD DICKINSON VOL ORIENTAR ANGLATERRA VERS ALEMANYA

Londres, 7. — En la sessió celebrada aquesta tarda a la Cambra dels Lords, s'ha presentat una proposició de Lord Dickinson, demanant que s'expressi el sentiment de la Cambra a la Societat de Nacions per l'actitud del seu Consell, adoptat el 16 d'abril darrer, que condemna el rearmament d'Alemanya, per creure que la resolució de Ginebra agreujaria encara més les diferències entre els països en moments en què tot ha d'ésser aprofitat per a aproparar i aconseguir una cooperació mútua.

La moció demana a més, que el Govern anglès, juntament amb altres potències, reemprengui les negociacions amb Alemanya sobre bases acceptables pel poble germànic, per tal d'assegurar la pau.

En desenvolupar aquesta proposició ha parlat el seu autor, Lord Dickinson, el qual ha dit que el retorn a l'atmosfera de la pre-guerra menaria novament a un altre conflicte, i per aquesta raó no es podria acusar Alemanya d'aver encoratjat el retorn al statu quo.

El lloc de la treballa es troba proper a San Antonio El Alto, a prop de Zimatlán, en l'Estat d'Oaxaca.

Persona de reconeguda solvència ha dit que sabia que l'aparell trobat el divendres és realment el "Cuatro Vientos". L'esmentada persona ha afegit que l'aparell té les ales trencades i que dintre de la cabina hi ha les despulls d'una persona, mentre que a prop de l'aparell, però ja a terra, hi ha un altre mort.

Malgrat que les lletres de l'avió no es distinguen amb facilitat, s'ha pogut desxifrar el nom de "Cuatro Vientos".

Han sortit diverses persones cap el lloc on es diu que hi ha l'avió, per tal de fer més esbrinacions.

Els cadàvers de Barberan i Collar

UNA PERSONA ASSEGURA QUE ES TRACTA DEL "CUATRO VIENTOS"

EL TREBALL

Les hores de lleure dels treballadors

LA PREMSA

Problemes que afecten els treballadors

La legislació social de la República amb relació a Govern autònom de Catalunya

Per aquestes columnes, i sota l'epígraf de "Llei social de Catalunya", durant l'Autonomia, hem anat enumerant la tasca realitzada des de la Conselleria de Treball, quan aquesta era regentada per un home d'esquerra republicana de Catalunya. Hem parlat de les disposicions del Govern autònom per tal de proporcionar l'adaptació dels serveis de treball transpassats en virtut de les Llei Constitucional que són l'Estatut i la mateixa Constitució de la República, disposicions que existien per decret del 18 de setembre del 1933, que creà el Consell de Treball de Catalunya, com a estament consultiu del Govern autònom, el decret del 12 de setembre del mateix any, pel qual s'ordena que passin a dependre de la Conselleria de Treball els Jurats Mixtos i Tribunals Industrials de Catalunya. També parlarem de l'atenció que mereix el Govern de Catalunya l'atur forçat i ferem esment de l'Institut Català d'Atur Forçat, creat per decret el 9 d'agost del 1933.

No oblidarem tampoc de posar de relleu la importància que té la Llei del 13 d'abril, també del 1933, que ordena procedir ràpidament a la confecció d'un cens sobre els obrers sense feina, que havien de realitzar els Ajuntaments forans afectats per l'atur.

Recordem que parlarem de les disposicions del Govern Català del 12 d'abril i 19 de setembre del 1933, que recordava als interessats el compliment de la Llei de Col·locació obrera, dictada el 27 de novembre de l'any 1931.

Una ordre del 9 de juny del 1934 per la qual s'organitzava la Borsa de Col·locació, amb jurisdicció a tot el territori de Catalunya.

Per decret del 20 de setembre del 1933 pel qual s'estructura l'organització de les Segurances Socials de la Generalitat.

Decret del 28 de setembre del 1933 que suprimeix les funcions de les Delegacions Provincials de Treball.

I, davant l'amenaça constant de tancament d'indústries per part de determinats industrials, consignarem la importància i els beneficis que obtingué la classe treballadora de Catalunya de l'ordre del 2 de febrer del 1934, en la qual es manava que abans del tancament de qualsevol indústria o comerç o reducció parcial de personal, havia d'ésser comunicada i plenament justificada, a mesura, davant la Conselleria de Treball.

Els treballadors de Catalunya saben avui, la força considerable que han perdut amb l'anul·lació de l'Estatut, no solament pel fet que l'Església Republicana no estigui al poder, sinó perquè han estat preses totes les prerrogatives legislatives a Catalunya pel decret del 21 de novembre del 1934, signat pel ministre del Treball Anguera de Sojo.

Ara mateix ens trobem com es desfa una obra legislativa portada a terme pels governs republicans de Manuel Azana.

Tot són reformes i més reformes. En més gran escala, es produïen al Ministeri del Treball, a Madrid.

Pocs dies abans de la crisi que ha estat resolta ocupant la cartera de Treball un nou ministre, de nom Federico Salmon, i afiliat a la Oeda, el radical Vador, ministre del Treball de l'Anterior Ministeri, va presentar una reforma dels Jurats Mixtos en un dels últims Consells de Ministres i que fou aprovada pels seus companys de Ministeri.

Es diu, en aquest projecte, que es recullen aspiracions formulades per diferents elements socials.

En primer terme es crea, amb caràcter permanent, i per a les indústries que ho demanin llurs particulars, i per les circumstàncies de competència que hi facin necessari, la Conferència Nacional d'Indústries, encarregada de determinar les regles bàsiques en relació als salaris mínims, jornada màxima, gratificacions, definició de categories, vacances, etc.

A la Conferència assistiràn els representants dels patrons i obrers per tal de presentar fórmules, i després el Ministeri del Treball resoldrà.

En el que fa referència als Jurats Mixtos tindran la mateixa composició que l'actual. El ministre del Treball està autoritzat per a la creació de les especialitats en determinades indústries —les que ho sol·licitin— que, per llur importància, desenvolupament i diversitat de professions i oficis, tinguin Jurats Mixtos d'Empreses.

Les facultats dels Jurats Mixtos seràn les mateixes d'ara, o sigui regularització del treball, reclamacions, etc., però l'experiència aconseguirà —diu el ministre del Treball— introduir algunes modificacions com per exemple en matèria d'inspecció de Jurats Mixtos. No podran inspeccionar altra cosa que els seus propis serveis, però les lleis socials com ara fan. Les facultats no correspondran als Jurats Mixtos, sinó als Delegats del Ministeri del Treball, avui en mans de la Ceda.

Quant a les penyes superiors a 100 pessetes imposades pels Jurats Mixtos, podran ésser recorregudes al Ministeri del Treball.

També resten limitades les funcions dels Jurats Mixtos, amb relació a les bases de treball, per tal que no en resulti perjudici als interessos econòmics i industrials del país (1).

A part de la Constitució de la Conferència Nacional d'Indústries, els presidents de Jurats Mixtos estaran mancats de Jurats Mixtos, de manera que els serveis o acords de caràcter general que suposin un augment de sou, minva d'hores de treball i altres millores establertes per la llei. Els Jurats Mixtos, aprovada aquesta Llei del senyor Vador, fan ésser que existeixin com que no. Valdrà la pena d'emprar una major sinceritat i dictar una llei que digués: Queden abolits els Jurats Mixtos.

Perquè encara hi ha més, en aquesta Llei Vador, és el cas que en tots els casos de millores que poguessin acordar el Jurat Mixt, el que

reformes quant a les reclamacions davant els Jurats Mixtos per hores extraordinàries i entre altres les de reconèixer als patrons i als obrers, el dret d'ésser representats i defensats en els judicis corresponents per una persona qualsevol. Resta així mateix limitat el dret a reclamació a 2.500 pessetes. Una vegada un obrer hagi presentat una reclamació contra un patró, per salaris, vacances, festes, hores extraordinàries o diferències de salari, no podrà presentar, després cap altra reclamació sobre aquests mateixos motius, contra el patró recorregut amb data anterior a la reclamació.

També s'estableix que no hi hagi recors contra les sentències per reclamacions quan no excedixin, les indemnitzacions concedides als treballadors, a 250 pessetes; i sempre que s'hagi votat per unanimitat.

També la Llei Vador assenyalava determinades preferències amb relació al nomenament de president, seran preferits els de carrera judicial o pertanyents als Cossos d'Administració de l'Estat o de l'Església Social i mai no podrà ésser nomenat president cap individu que pertanyi a alguna associació patronal o obrera. D'entre les persones que exerciran una determinada professió, seran preferits les que posseeixin un títol acadèmic.

El senyor Vador, a més a més, manifestava estar disposat a portar, manifestament la Llei sobre Associacions professionals d'Arquitectes de Sojo. No cal dir que el nou Ministeri del Treball de la C. E. D. A. troba el terreny preparat pel radical Vador. El senyor Vador es congratula de posseir l'equilibrada del seu cap, Alexandre Lerroux, que si bé en minoria, continua almenys dament el paper, essent President del Consell de Ministres del que resta d'aquella «República —oh, candidesa!— de Treballadors».

Hem volgut traçar un paral·lel entre la legislació i l'actualitat social de la Generalitat i la legislació i l'actualitat social actual que fan a Madrid, per tal que els treballadors d'arreu de la Península s'adonin de les diferències en el tracte als treballadors, per part dels governs d'esquerra i de dreta.

Per això costà tant lluites i tant repressió i tanta sang la conquesta dels vuit hores.

Avui, que ja es parla de la setmana de les quaranta i trenta hores, —a Nord Amèrica ja no se'n parla de les 30 hores, s'apliquen en moltes indústries i el resultat és la paraula. És a dir, ampliar els coneixements tècnics i incrementar el desenvolupament de les aficions de cadascun dels treballadors en tots els ordres de la vida. Obrir un ampli camp al cervell de l'obrer.

El senyor Ruiz i Manent, amb molt d'encert, esmenta els cors de Clavé, a Catalunya, institucions absolutament obreres i que com molt bé diu, podrien servir de model a tota Europa com a exemple d'una obra educativa social de les masses treballadores en les hores que el treball els deixa lliures.

Cinebra se preocupa de trobar quècom agraïble per als treballadors després del treball, davant la imminent aplicació de la setmana de les 40 hores a molts països d'Europa i Amèrica.

Hi ha l'Institut l'Opera Nazionale Dopolavoro que diuen que compta amb 2.000.000 d'afiliats. A Bèlgica funcionen les Institucions d'Educació Popular dirigides pel Consell Nacional de l'Estat. A Alemanya, la Institució de l'Estat, a més de les existències organitzacions d'aquesta naturalesa a Nord Amèrica, a França, a Romania, a Àustria, i en fi, a gairebé tots els països del món. I a tot arreu estan subvencionades pel Govern, amb el que es crea una gran quantitat de centres socials.

El senyor Ruiz i Manent podria dir a Ginebra.

A part dels cors de Clavé, res d'important no s'ha fet en tot el territori de la República espanyola. I creiem que ja és hora, almenys de fer el que fan els països més endarrerits en matèria social.

Palafugellencs, de Palafugell. Cooperativa de Consum «Econòmica», d'Arenys de Munt. Cooperativa «Parronada Cornudellencs», de Cornudella. Cooperativa «Teixidors de Mò», de Mò. Cooperativa «Unió de Cooperadors», de Sant Joan de Vilatorrada. Societat Cooperativa Obrera de Pineda. Cooperativa «Unió de Cooperadors», de la Bisbal del Penedès. Cooperativa de Canet de Mar. Cooperativa «Previsión y Hogar», de Barcelona. Cooperativa «La Malgratense», de Malgrat.

Mercantil: Cooperativa Comercial de Detallistes de Papeteria i Objectes d'Escritori, de Barcelona. Associació de Canalsadors Detallistes, de Barcelona.

Sanitaris: Vila de Salut «Al·lany», de Barcelona.

Escolars: Cooperativa «L'Auxiliar de l'Alumne», d'Olot.

REUNIO DEL CONSELL SUPERIOR DE LA COOPERACIO

Sota la presidència del senyor Joan Colomina Maseras ha tingut lloc la reunió del Consell Superior de la Cooperació.

Els senyors Calvet i Sala, donaren compte de la seva representació al Congrés Nacional de Cooperatives celebrat a Madrid darrerament.

Vista l'ordre de l'agenda aparegué al Consell Oficial, en la qual es va constatar que la Mutualitat de C. A. D. C. I. deia d'estar sotmesa a la intervenció de l'autoritat militar per haver estat aixecat l'estat de guerra, i que correspon al Consell Superior de la Cooperació de vetllar perquè aquesta associació complís la llei, a la qual es troba acollida d'acord amb el Consell Superior de Josep Ma Puig i Roig perquè eventualment actuï com a interventor.

El Consell prengué després de les inspeccions efectuades al Sindicat Agrícola de la Cava, a instància d'un grup de socis i al Sindicat Agrícola Ombra Arrossera, d'Amplós, a instància de la seva Junta Directiva; i del resultat de les gestions encomanades al secretari, que foren necessàries al viatge d'aquest a Madrid.

El Consell estudià detingudament la demanda que li ha estat adreçada per la Cooperativa «Manufactura del Vidre», atès que de la resolució d'aquesta afereix el treball d'un nombre contingent d'obres, s'interessà perquè es fessin amb rapidesa els tràmits d'aprovació dels estatuts d'aquesta societat que és la condició indispensable per al trasllat de la societat a la Caixa de Crèdit Agrícola i Cooperatiu.

Recaigué acord sobre les qüestions següents: Demanda de la Mutualitat de Metges de Catalunya. Nomenament de la Comissió per a l'estudi de les normes per a inscriure en un registre especial les entitats mutuals mixtes, els estatuts de les quals no concorden amb la Llei de Mutualitats. Projecte de normes del procediment, al qual ha d'assumir la transició dels recursos entaulats a l'empadronament de la Llei de Bases de la Cooperació.

Foren admesos dos recursos presentats contra una cooperativa de Crèdit.

La ponència presentà a l'aprovació del Consell vint-i-quatre expedients d'estatuts de societats mutuals, sindicats agrícoles i cooperatives de diverses classes, dels quals se n'aprova vint-i-un, i n'han quedat tres sobre la taula per a més detingut examen.

La llista de les societats els estatuts de les quals han estat aprovats en el mes d'abril serà feta pública dintre de breus dies.

En les dues reunions celebrades en el curs del passat mes d'abril, el Consell Superior de la Cooperació ha procedit a l'examen i aprovació dels Estatuts de les societats que s'esmenten en la relació següent:

MUTUALITATS
Caixa de Pensions per a Agents i Comissionistes de Duanes, de Barcelona. Cambra Mutual del Treball, de Barcelona. «Montepío de la Beata Juana de Aznar», de Barcelona. Mutualitat Obrera Catalana, de Barcelona. Germandat dels Obrers i Familiars de la Casa «Noves Indústries Metal·lúrgiques, S. A.», de Barcelona. Associació de Socors Mutus «Aurora de l'Estrella», de Barcelona. Mutual Fraternitat de l'Ateneu Fènix de Barcelona. Germandat dels Obrers i Empleats de «Manufacturas Reunidas de la Indústria Tèxtil, S. A.», de Barcelona. Societat «Montepío de Socors Mutus La Hispano Suïssa», de Barcelona. Associació de Socors Mutus «La Caridad», de Barcelona. Secció d'Invalidesa i Vellesa de l'Associació Tècnica de la Indústria Tèxtil, de Sabadell. Associació de Socors Mutus «La Previsión Obrera», de Barcelona. Mutualitat de Socors Mutus «La Caridad», de Barcelona. Germandat d'Agricultors, de Vilanova i La Geltrú. Associació de Vigilants i Suplents de Nit, de Sabadell. «Caixa de Pensions per la Vejez del Centro Obrero Aragonés», de Barcelona. «Unión de Accidentes de Hoteles, Cafés, Restaurantes y Similares», de Barcelona. «Montepío Segundo de Jesús Sacramentado», de Barcelona. Mutualitat de l'Associació de Funcionaris de la Generalitat de Catalunya, de Barcelona. Germandat «La Era Nova», de Barcelona.

COOPERATIVES DE CONSUMIDORS
Cooperativa de Consum (Secció del Vestit i Calçat), de l'Associació Industrial d'Obrers i Empleats de l'Ajuntament de Barcelona. Cooperativa Popular Eléctrica del Penedès, de Vilafraanca del Penedès. «L'Económica».

COOPERATIVES DE PRODUCTO
Cooperativa d'Obrers Constructores de Caixes d'Embalatge, de Mató. Societat Cooperativa Gráfica Minervas, d'Olot. «Manufacturas del Vidre», Societat Cooperativa, de Barcelona.

COOPERATIVES DE TREBALL
Cooperativa «El Nivel», de Barcelona. Cooperativa «Sindicat de Construccions», de Barcelona. Cooperativa «Unio Médico-Quirúrgica», de Barcelona.

SINDICATS AGRICOLAS
Sindicat Agrícola de Vilanova de les Monges. Sindicat Agrícola de Porrera. Sindicat Agrícola de Rabassars, d'Albi. Sindicat Agrícola Cooperatiu, de Mató. Sindicat Agrícola «Babassars Cultivadors de la Terra», de Sampedor. Sindicat Agrícola Rabassars de Montcada-Reixac. Sindicat Agrícola de Rabassars, de Sant Feliu de Llobregat. Sindicat Agrícola «d'Avenç», de Cabrera de Mar. Sindicat Agrícola «El Vell», de Santa Maria de Vilatorrada. Sindicat Agrícola «Unio de Rabassars», de Prat de Llobregat. Sindicat de Criadors de Bestiar, de Vic. Sindicat Agrícola de Sant Quirze de la Serra. Sindicat Agrícola Llobregat de Bages, de Sant Feliu de Guírdia. Sindicat Agrícola Cooperatiu, de Sant Hipòlit de Voltregà. Sindicat Agrícola Badalona i Canyet, de Badalona.

FEDERACIONS
Unió de Sindicats Agrícoles de Catalunya, de Barcelona. Federació Local de Cooperatives de Producció i Treball, de Sabadell.

El «Delegado» del Ministeri del Treball, fa declaracions
El «Delegado» del Ministeri del Treball, ha rebut ahir als periodistes els quals digué que estava reorganitzant el seu Departament.
—Es que seguireu exercint aquest càrrec? —li preguntà un periodista.
—No ho sé —respongué el «Delegado».

Si ve un altre a substituir-me es trobarà amb la reorganització feta i si segueix jo al davant d'aquest Departament, ja no hauré de pensar-hi. L'organització que este ficat és semblant a l'actual estructura del Ministeri del Treball.

Finalment digué que el senyor «Delegado» que es començarà a pagar el personal dels Jurats Mixtos, que cada mes cobraran normalment com els altres funcionaris del Departament de Treball. Això ho trobem molt bé, i els menys que es pot fer: pagar el salari dels que treballen, oi, senyor «Delegado»?

NOTICIARI
SINDICAT DE CAMBRERS DE BARCELONA
El Sindicat de Cambrers de Barcelona celebrà eleccions per tal de proveir els càrrecs de la seva nova Junta Directiva, els dies 9 i 10 del corrent mes, a les mateixes hores de costum.

Home de paraula

Llegiu aquesta nota de El Diluvio, i veureu com el senyor Lerroux és home de paraula:

«Hem entrat en la sexta etapa gubernamental del Sr. Lerroux. Este puede decirse que ha pasado ya por todas las pruebas. El primer gobierno con elementos de su partido y con el apoyo directo de las derechas.

Después formó otro Gabinete en el que ya prestaron su personal concurso los agrarios de Martínez de Velasco.

Más tarde sucedió el Sr. Lerroux a su Ministerio los populistas agrarios de Gil Robles.

Posteriormente no se recataba el señor Lerroux para decir que, así como él había gobernado con la colaboración de las derechas, no habría inconveniente alguno en que después gobernaran las derechas con el concurso de los radicales.

En estas cosas se veía el carácter de la tramitación de la crisis surgida a principios del pasado mes que, llegado el caso, no pondría ningún reparo a prestar su personal cooperación a un Gobierno de derechas.

En los dos casos que precedentemente se indicaron para decir que se encuentra ahora el Sr. Lerroux.

En realidad, dada la composición del Gabinete que ayer quedó constituido, es ahora el Sr. Lerroux quien presta su concurso a las derechas y el que personalmente con ellas colabora, ya que en realidad es el Sr. Lerroux quien los elementos derechistas son los predominantes.

En cuanto a lo que se produce una divergencia ministerial, las derechas pondrán al Sr. Lerroux en el trance de someterse a ellas por completo o de dimitir.

Puede el Sr. Lerroux presidir el actual Gobierno; pero dentro de él su autoridad no puede ser más exigua. La aceptación de la jefatura de un Ministerio en condiciones semejantes resulta incomprensible.

Y nada más decide por que el señor tiene el lápiz rojo enhiesto y a nosotros nos hace malicia la gracia el que se aproxima la mollera llenando cuartillos inútilmente.

Entorn del bloc dretista
Heraldo de Madrid fa les següents declaracions:

«La contranota del presidente de la República al escrito de los senadores está más clara que la primera que entregó el Sr. Lerroux cuando a este le encargó formar Gobierno anteayer. En el documento el jefe del Estado hace constar dos cosas fundamentales: que los del bloque han renunciado por ahora a sus pretensiones revisionistas y que el Gobierno que debe formar el Sr. Lerroux sobre los puntos que se han acordado, debe ser sin aplazamiento alguno proceder a la discusión parlamentaria de los presupuestos del Estado. Estima a este respecto su excelencia que se ha retrasado más de lo debido el cumplimiento de lo que se prometió en el artículo 107 de la Constitución. Ello, en definitiva no es sino un acusado reproche de que el Sr. Lerroux, en el momento de haber aceptado la jefatura de los dos Gobiernos anteriores y al Parlamento.

El hecho ahora el que se haya rehuido el bloque gubernamental, el Gobierno que van a controlar las derechas salvar los obstáculos que se les oponen constituyen en un desafío. Porque nadie ha olvidado el origen de la crisis del 28 de marzo último. Los radicales, por la mala fe, querían que se les permitiera que ellos eran decididos partidarios de sustituir a los senadores. Pendientes del informe de la Sala de gobierno del 14 de abril, hoy actualizado a 105 expedientes de pena de muerte. Principalmente sobre las 45 sentencias de Víctor los cedidos y compañía hacen hincapié fuertemente, oponiéndose a los indultos.

De una u otra forma, lo evidente es que el Gobierno centro derecha —el de derechas que de centro— ha nacido de una coincidencia exenta de contenido positivo y eficaz. El Sr. Lerroux presenta un signo negativo: el de evitar que el Poder pase a otras manos que las propias bolcheviques.

Según nuestros informes, y según autorizadas impresiones que recogemos en este círculo ministerial, este será el último Gobierno que se forme durante el vigente periodo legislativo. Su vida no será lo firme que las circunstancias le permitan, y la discordia ha presidido su nacimiento, y además el descaerudo subsiste en lo fundamental.

Ahora es lo más interesante para la República observar la reacción que produzca al país la solución dada al problema político.

Don Miguel Maura, D. Felipe Sánchez Román —que este mañana creó de Roma de una Conferencia civilista—, don Diego Martínez Barrio y don Manuel Azana, los tres señores muy en breve para determinar lo que proceda en armonía con la mejor conciencia del régimen. En estos momentos la conducta de los republicanos debe tener dos polos: serenidad plena y actividad extraordinaria.

La Cultura
*
MAGISTERI
Nous Batxillers. — El Rectorat ha expedit els títols de batxiller següents:
Miquel Alfarras, Albert Bretón, Zuluet, Joan Casamor Prat, Marcet Currell, Francesc Lanau, Carles Maraver, Josep i Jaume Mussions, tots de l'Institut Balmes de Barcelona.

Joan Jansà i Pau Preclado, de l'Institut Salmeron de Barcelona.

Joan Ballvé, Llorenç Mir, Isabel Pascual, Miquel Soms, Eduard Taragona, Enric del Villar, Josep Maria Mèndez, de l'Institut Maragall de Barcelona.

Manuel Avila, de l'Institut Albéniz de Badalona.

Josep Fabregat, de l'Institut de Tortosa.

Betruí, Gabriel d'Olivés, Jaume Torrents, de l'Institut de Reus.

Miquel Pomar, Maria del Roser Cequiell, Josep Monzó, Josep Viola, Felip Gasol, Sebastià Piera, Pau Calvo, Privat Bobavarrí, Ferran del Pozo, Manuel Coll, Jaume Baró, Antoni Grau, Pere Zamora, Francesc Goni i Francesc Garcia.

CURSETS
Seminari de Pedagogia. — El professor Albert Straus donarà un curs de quatre conferències sobre el tema «Psicopatologia de la primera infància, els divendres dies 10, 17, 24 i 31 d'aquest mes, a les set de la tarda, al Seminari de Pedagogia.

El mateix professor dirigirà unes Sessions de Seminari sobre «L'ensenyament dels debils mentals», els dimarts dies 14, 21, 28 de maig i 4 de juny, a les set del vespre, al Seminari de Pedagogia.

Les conferències i les sessions seran públiques; les persones que vulguin certificat d'assistència caldrà que s'inscriguin a la Secretaria del Seminari de Pedagogia.

CONFERENCIES
Al Casal del Metge. — El doctor J. Bassetas donarà la seva anàlisi de la conferència sobre el tema «Nova

A la que salta

La Veu de Catalunya que no sap res i que no vol aventurar hipòtesis. Si, vaja: la Lliga està a la que salta:

«El quart dia de plantejada la crisi s'ha arribat al desenllaç d'ahir. S'ha constituït, sota la presidència del senyor Lerroux, un ministeri d'un molt marcadament de dreta, amb manifest preponderància del Partit popular agrari conegut amb el nom de Ceda.

El Partit Radical no té ja la majoria del ministeri. Però el conjunt de la majoria parlamentària és el mateix. Quant a la distribució de càrrecs, desordenada, no s'ha de moment, i no es comprenen tants canvis. Pitor, és, amb tot, que figurin en el Govern determinats personatges, la situació negucres per la seva manifesta hostilitat a les aspiracions i als sentiments de Catalunya.

Que no és aquest el govern que el país esperava i necessita, ens sembla indiscutible. És dir, potser, que en les circumstàncies actuals no era una altra cosa. No ho sabem pas nosaltres. No volem, doncs, aventurar hipòtesis que la realitat podria no confirmar.

Caldrà —com sigui— esperar serenament l'actitud del govern nou per a jutjar-lo segons la seva conducta. Seran els seus propis actes els que ens diran l'actitud que hem d'adoptar davant de la seva gestió. La situació del país és tal, que no admet gaire esperança la necessitat de governar. Però, no podem demostrar cap impotència, ni cap partit pres. Hi ha problemes plantejats tan vius, que ben aviat quedaran a l'ombra a prova la capacitat política dels homes governants.

Amb tota sinceritat els desitgem els majors encerts.»

Tot ha anat com una «Ceda»
El corresponent de La Vanguardia a Madrid, després de relatar alguns punts obscurs de la passada crisi, que tant ha afegit als radicals:

«Desde el momento en que ayer modificó el presidente de la República los términos del encargo que al señor Lerroux, se daba por seguro que esta tarde habría nuevo Gobierno. Lo que no se vio tan claro, sino a última hora, era que la formación del Ministerio representase para la afirmación de la C. E. D. A. el poder un avance en la política de la derecha. Hasta media hora de hoy los radicales afirmaban que su jefe no transigiría en modo alguno y que si se quería avarencia había de ser a base de que la C. E. D. A. sacrificase parte de sus pretensiones. La realidad ha demostrado cómo la firmeza de su jefe carece de base, lo que puesto en el trance de perderlo todo, el señor Lerroux ha transigido incluso mucho más de lo que en principio se proponía transigir. Y así se ha dado el caso de que la C. E. D. A. que hace días parecía que se hubiese conformado con algo menos, haya visto hoy colmada su ambición de ser el grupo más numeroso del equipo ministerial, como ya lo es de la Cámara. El triunfo de una táctica, llama a este resultado el periódico «El Pueblo» en Acción Popular. Y en realidad no ha sido otra cosa sino el triunfo de una táctica singular, la de la intransigencia y tenaz sobre los procedimientos habituales del señor Lerroux. De todos modos, y aunque desde muy temprana hora se veía que el señor Lerroux no se veía visiblemente, desde luego se ha formado, éste presenta dos características que no han dejado de producir impresión: una, la ya citada de que los radicales estén en tan notoria minoría y hayan renunciado, con tan escasa resistencia, a su influencia política al Gobierno; la otra, el hecho de que el señor Gil Robles se haya encargado de la cartera de Guerra.

Se asegura, y ello resulta verosímil, que si se ha concedido al jefe de la C. E. D. A. este puesto, es precisamente para probarle que en la anterior crisis no existió contra el veto alguno y que, en consecuencia, ahora, el presidente de la República se limitó a dejar que las cosas se desarrolasen libremente dentro de la órbita constitucional.»

PERE PARRA DE BARCELONA
1-16 DE JUNY 1935
els stands disponibles
Industrial: s'esgoten ràpidament
DEMANEU EL VOSTRE
Oficines centrals: Forcs Catalanes, 592. - Telèfon 11930

JUSTICIA MILITAR
*
MOVIMENT DE CAUSES
En rebre ahir al migdia els periodistes l'auditor accidental d'aquesta Divisió, senyor Grau Sureda, els manifestà que havia ordenat la inhibició a favor de la jurisdicció ordinària de les causes número 537 contra Agustí Mercader i altres, i número 124 contra Joaquim Serra i altres.

Afegí que havia aprovat les sentències recaigudes en els consells de guerra celebrats darrerament contra Agustí Mercader, Salvador Ribes Montes, Francesc Rey Oriol i altres, Antoni Llobet i Jaume Bellmunt.

LA CAUSA PER ESPIONATGE
Durant tot el matí d'ahir, el comandant jutge senyor Josep Urrutia estigué practicant proves de plebiscari en la causa que instrueix contra Víctor Llacort i altres pel delictes d'espionatge.

A LA JURISDICCIO ORDINARIA
El tinent coronel jutge senyor Martínez Penyalver s'ha inhibit a favor de la jurisdicció ordinària en la causa que per sabotatge en un tramvia instrueix contra Primus de la Torre Castro. Contra aquest mateix processat hi ha altres causes per delictes idèntics que han passat també a la jurisdicció ordinària.

AL SUPREM
Ha estat elevada al Tribunal Suprem, a la Sala Sisena, el recurs per a l'aplicació de la condemna condicional en la causa contra Isidre Cerdà.

CONCURS PER A POSAR LLUM
Fins al 14 del corrent mes, a les dotze, s'admetran al Negociat Municipal d'Obrers Públics de la Secció de Foment, plets de proposició per a optar al concurs privat d'aplicació de llum elèctrica a la Direcció del Parc Zoològic, al tipus de 465'56 ptes.

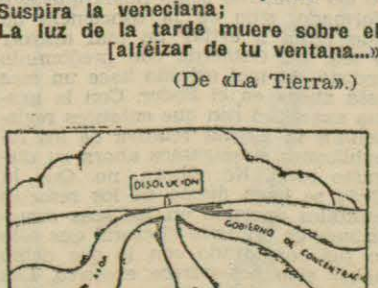
«ACTUALIDAD»
—Libros y fútbol.
(De «Heraldo».)

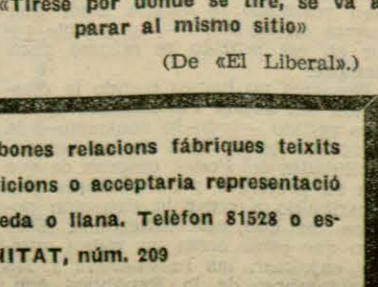
«LA DE TODOS LOS MESES»
Una cuenta que no falla.
(De «Informaciones».)

«COPLA DEL DIA»
Pensando en el que la quiere
Suspira la venediana;
La luz de la tarde muere sobre el
alféizar de su ventana...
(De «La Tierra».)

«Tírese por donde se tire, se va a parar al mismo sitio»
(De «El Liberal».)

Representant amb cotxe propi i bones relacions fàbriques teixits
s'associaria persona mateixes condicions o acceptaria representació
Important, de preferència fillats, seda o llana. Telèfon 81528 o es-
critura a LA HUMANITAT, núm. 209

la humanitat

LES ELECCIONS DE IUGOSLAVIA

Faran els croates un Parlament subversiu?

PER ALS AMICS EMPRESONATS

La nostra subscripció

Relació de donatius rebuts a les nostres oficines administratives (Ronda Universitat, 25, pral.)

Ptes.		
Suma anterior	81.301'10	
Maria Marçó	1'00	
Recupla en una petita al		
teatre «Ateneu Republica		
Federat de Mora la Nova»	44'00	
Josep Gil i companya (quar-		
ta vegada)		
Antonia i Jaumet, a la me-		
moria de Macià (cinquena		
vegada)		
Ahora Castells Travera	5'00	
J. P...	1'00	
Un catàleg	1'00	
Ateneu Republica	1'00	
Ricard Yuba Torrents, a la		
memoria de Macià	2'00	
Un grup de 15 setmanes de la		
Casa Fabra i Coats (14 ve-		
gada)		
Un grup d'empleats de Llu-		
ria (quarta vegada)	61'00	
Quatre catalans de la casa		
M. D. (setena vegada)		
Uns pintors de Gràcia (4a		
vegada)		
Maria Escur	3'00	
Ramon Palau i Dolores Mas	5'00	
J. P...	1'00	
Josefa	1'00	
Montserrat Martínez (terce-		
ra vegada)		
Jordi Torrents	1'00	
Josep Torrents	1'00	
Lluís Torrents	1'00	
El nen Jaume Vendrell		
Vilanova i la Geltrú	3'00	
Joana Roig, de Vilanova i		
la Geltrú		
A la memoria de l'avi		
Els 18 obrers (14 setmana)	15'00	
Els 18 obrers (15 setmana)	15'00	
Els 18 obrers (16 setmana)	15'00	
Catalunya	1'00	
Catalunya	1'00	
Dalmat, Carap	1'00	
Vda. i fill, a la memoria de		
Pere Biosca i Raventos (3a		
vegada)		
Daniel, de Sabadell (tercera		
vegada)		
Clara, de id. (idem)		
Daniel, de id. (idem)		
Ferran Rabella	1'00	
Un aragones	1'00	
Josep Nicolau	1'00	
Una catalana	1'00	
Maria Escaló	1'00	
Pere Dalmat i família (14		
vegada)		
Un catalanista d'Esquerra		
M. T. C. (15 setmanes)	2'10	
Un catàleg resident a Madrid		
Rosa Aromí	1'00	
Emili Miravet	1'00	
Teim Montaner	1'00	
Josep Pané	1'00	
Joan Alarcon	0'50	
Ramon Valls	1'00	
Manuel Gascon	0'50	
Josep Segura	1'00	
Isidre Mayné	1'00	
Jaume Moral	1'00	
Josep Flores	1'00	
Josep Sánchez	0'50	
Mari Arenas	1'00	
Rafael Andreu	1'00	
Joan Gregut, corresponal de		
Gavà (quarta vegada)		
Un nacionalista (tercera		
vegada)		
Pere Nin (segona vegada)		
de Gavà		
Josep Soler	1'00	
P. Ferris	0'50	
Josep Bosch	1'00	
Josep Carreras	1'00	
Segon Castillejo	0'50	
Manuel Vila	1'00	
Francisco Saperas	0'50	
Joan Sala	0'25	
Victor Baró	0'50	
Constantí Torner	0'50	
Joan Gené	1'00	
Lluís Martí	1'00	
J. I. G.	1'00	
A. C.	1'00	
Jaume Comorera	1'00	
Joan Quilès	1'00	
F. Capdevila	1'00	
Alfred Estalella	1'00	
Josep Romeu	1'00	
Lluís Matos	0'50	
August Pi	0'50	
Benavent	1'00	
M. de Francisco	0'50	
Matet Comas	0'50	
Pere Rius	1'00	
Montalegre	0'50	
Lucas	0'50	
J. Bellapart	0'50	
Josep Torres	0'25	
Josep Pedrell	0'25	
Pere Vecina	0'50	
Daniela Ubach	0'25	
J. O. T.	0'25	
Enric Martí	1'00	
ELS D'AVINYÓ:		
Ramon Bevia	1'00	
Mau Bové	1'00	
Miquel Molins	1'00	
Jaume Riera	1'00	
Agustí Garcia	1'00	
Rosend Forch	1'00	
Ferran Forch	1'00	
Un grup de socis del Centre		
d'Esquerra Republicana del		
carre de Tapioles		
J. M., un soci de Tapioles	10'00	
Joan Coll	2'00	
Un reusenc	1'00	
Joan Fumadó	1'00	
Marian Esme	1'00	
Pere Falcó	1'00	
Vicent Abaurrea	1'00	
Angelina Marsal	1'00	
Nuri Urpi	1'00	
Clotilde Urpi	1'00	
Clotilde Serra	1'00	
Bara	6'00	
Família Inglés	5'00	
Família Casadella	10'00	
A. Cubells	1'00	
M. Peña	1'00	
Marcos	1'00	
Rosend Martí	2'00	
Grup de treballadors d'una		
impremta i Llibreria		
Coixes:		
Josep Xicola	1'00	
Josep Girona	0'25	
Manuel Borrull	0'25	
Miquel Vidal	0'25	

La solució de la crisi comentada per la premsa madrilenya

"El Debate" diu: una etapa més. - Diu "La Libertad": encara més a la dreta

Madrid, 7. — «EL DEBATE» titula el seu comentari: «Una etapa més, i diu:

«Se ha cerrado el paréntesis y, siguiendo el curso natural de las cosas, la línea continúa. Una línea recta y clara, dibujada a plena luz en cada uno de sus puntos, y seguida con ritmo ascensional, firme y sereno desde el principio hasta la fecha. En vano intentaríamos ocultar una legítima satisfacción. Por España, que tiene un Gobierno, el mejor que podía tener en las circunstancias presentes. Por la derecha, que logra el reconocimiento pleno de su conducta y coge el fruto merecido de su lealtad a unas normas sinceras, de las que no han podido apartarse obstáculos de ninguna especie».

Abre una etapa nueva de un itinerario ideal, ya recorrido en gran parte, cuya meta aparece visible y cercana. Se marcó el camino en las horas inquietas de un proceso revolucionario, cuando todo parecía confusión e incertidumbre. Pero nadie se pierde cuando se sabe fijar la mirada más allá de los círculos concéntricos del remolino que pretendía arrastrarlo. Por encima de todo, están los principios inmutables. A la larga —y aquí no parece ser muy larga— el triunfo es seguro. Si es verdad que aun resta una porción del sendero por recorrer, podemos adquirir alientos no escasos, pensando en el que se ha recorrido ya. De mayo de 1931 a mayo de 1933 no van más que cuatro años. Y el día 11, que fue entonces lunes, es sábado esta vez. Pero no somos amigos de detenernos en contemplaciones retrospectivas. Hasta que podamos afirmar, siempre que de una manera rápida nos dediquemos a ellas, que cualquier pasado fue peor, por lo que eso quiere decir que ni la marcha se interrumpe, ni la línea se quebraja. Las derechas españolas, que en el curso de esta crisis, han vivido una política tan fecunda en enseñanzas, se encuentran en un punto en el que han de seguir su labor con más firmeza y bríos y con mayor serenidad que nunca. Cuentan, afortunadamente, con los jefes que necesitan y están gran parte de la opinión, cuyo peso es decisivo en el país, se sienten, acaso por vez primera, plenamente representados, seguros de una guía, abroquelados contra las decepciones.

«EL LIBERAL» escribe: «El Gobierno de los bloques: «Todos habíamos convenido, lo mismo los de la derecha que los de la izquierda, que la crisis abortada el 3 de abril al reproducirse el 3 de mayo, no tenía más solución que restablecer el bloque o disolver las Cortes. Y se ha optado por el primer término del dilema: se ha restablecido el bloque. En las tinieblas hacia lo desconocido; pero es el caso que los que hicieron tan singular declaración son los mismos que proyectan la revisión constitucional, que no puede hacerse sino disolviendo las Cortes que la acuerdan y convocando otras para resolver en definitiva. «No será esto también un salto en las tinieblas hacia lo desconocido? «Seamos sinceros! La necesidad y la oportunidad de la disolución es evidente. De una parte se hizo buen aprecio de la conveniencia de no gastar la prerrogativa presidencial. De otra parte, se estimó que no se debe ir a unas elecciones generales sin haber liquidado antes el largo proceso de la república, y sin haber pacificado el país, que aun vive en plena normalidad constitucional. Parecía muy violento restablecer las libertades públicas, suspendidas durante seis meses, para abrir un período electoral, en el que de nuevo se naturalizara de destarse las pasiones, con la agitación propia de una propaganda tan intensa como la que se hace siempre para disputar el triunfo en las urnas. De otra parte, en fin, el instituto de conservación de los unos y los otros, de los ministerios y de las oposiciones parlamentarias, que nunca se prestan, voluntaria y espontáneamente, a la revalida de sus actos. La disolución de Cortes es una noble aspiración del pueblo; lo que da más. Y como el pueblo no se lo dan hasta después de haber agotado todos los recursos para negárselo, la disolución de Cortes tendrá que esperar todavía algún tiempo.

«EL SOL», escribe: «Registramos aquí, era cierto, que la opinión pública acogía con benevolencia al Gobierno formado el 3 de abril y desaparecido un mes más tarde para dar paso al que desde entonces dirige los destinos nacionales. Declaramos entonces que la satisfacción republicana provenga no tanto del Gobierno como había quedado formado, sino de la conciencia de que venía a evitar un mal mayor, o sea, un Gobierno con predominio cedista. El mal evitado hace un mes está ahora en el Poder. Como la medida exactitud con que entonces registramos la alegría relativa de los republicanos subrayamos ahora su disgusto total. No. Ahora, no. Que la Ceda se haga dueña de los resortes de la república, apoyada en los republicanos de un éxito electoral que sólo lo fué comparado con lo que debió haber sido nos parece excesivo. Las Cortes actuales nunca se han podido tomar como expresión directa, real y ponderada de la voluntad nacional, pero al cabo de un año y medio de actuación lamentable —lamentable, no por lo que han hecho, sino por lo que no han dejado hacer y por la manera caótica e irresponsable como han realizado la exigua labor que cuenta en su haber— su posible valor en ese sentido se esfumó para siempre. Nosotros no hemos pedido la disolución del actual Parlamento, ni hemos pedido —todo lo contrario— la exclusión de las responsabilidades del Poder, después de que con su presencia y su potencia han contribuido a crear la situación política en que nos debatimos. Está en juego estas cosas las piden quienes en su haber, y las servidumbres de la República, con arreglo a su humor personal; pero

fiada, sin duda, lo culminante de estaquienes al tomar la pluma tenemos presentes las realidades nacionales y sus conveniencias, porque, ajenos a todo partidismo, las consideramos con una perspectiva un poco más dilatada, y no nos limitamos a ver el hoy, sino que vemos el mañana y pretendemos ver al pasado mañana, por fuerza nuestro juicio ha de ser más sereno y comedido. Repetimos, para que no haya lugar a dudas, lo que hemos venido diciendo desde el primer día, allá en el mes de marzo, en que se anunció esta crisis. A nosotros nos parece bien la representación en el Poder. Pero repetimos asimismo que no parece injustificado que la Ceda tenga mayoría en el Gobierno. Injustificado, porque es falso que esa mayoría correspondiera a una mayoría en régimen que sobre ser ambigua, han sido tan seguidas de granjerías personales o políticas, que es legítima la duda si se hacían aquellas únicamente con la mira de conseguir éstas.

La lista del nuevo Gobierno abruma el ánimo. Todos los nombres nuevos llevan adscritas sendas interrogaciones, y a decir verdad, nada optimistas. ¿Para qué es ministro de Trabajo el Sr. Salmerón? y de Comunicaciones el Sr. Lluís. ¿Y de Marina el Sr. Royo Villanova? No se nos saquen a relucir los precedentes, porque no se acabaríamos nunca. Y sobre todo, ¿para qué es ministro de la Guerra el Sr. Gil Robles? El joven adalid cedista pudo satisfacer su vanidad de ser ministro hace meses. No. Es duro que ninguno sea, fundamentalmente que lo quiso ser. Ya en la primera parte de esta crisis hizo hincapié en la cartera de Guerra.

Tenemos nuevo Gobierno. Ni su competencia ni su política ofrecen garantías venturosas. Ni que decir tiene cuanto más gustaría equivocarse.

Belgrad, 7. — Aquest migdia al Ministeri de l'Interior han facilitat els següents detalls que es poden considerar com a definitius, relatius a les eleccions generals del diumenge. La lista encapçalada pel President del Consell i ministre d'Afers Estrangers senyor Javitch: obté el 60 per 100 dels sufragis emesos.

ELS VOTS EREN EMESOS EN VEU ALTA

Belgrad, 7. — A mitja nit es publica un comunicat en el qual es declara que el Govern està satisfet del resultat de les eleccions.

No obstant, l'oposició ha assolit importants èxits, com, per exemple, a Belgrad, on ha pogut reunir el 30 per 100 dels vots, malgrat que aquests s'expressaven en públic i en alta veu. Com era d'esperar, al camp la majoria obtinguda pel Govern és considerable.

Segons els detalls facilitats pel Ministeri de l'Interior, el Govern disposarà a la nova Cambra d'uns 300 llocs, sobre un total de 370.

El partit que més ha sofert en les eleccions ha estat el de l'ex-President del Consell senyor Liotich, el qual presentava un programa demanant l'organització professional de l'Estat. Igualment succeïx a la llista de l'ex-ministre de Justícia senyor Maximovich, i es creu que no aconseguirà ni una sola acta.

DUES REGIONS EN LES QUALS HA GUANYAT L'OPOSICIO

Belgrad, 7. — Continuen publicant-se els resultats electorals que confirmen la victòria de la llista governamental. Els darrers resultats rebuts són de Banovina i del litoral de Dalmàcia, on la majoria que obtenen els oposicionistes és important.

TRES MINISTRES DERROTATS

Belgrad, 7. — Els ministres de Tre-

El Govern ha obtingut la victòria suprimint el vot secret --- Morts i ferits

MALGRAT LES COACCIIONS, L'OPOSICIO OBTÉ EL 35 PER CENT

Belgrad, 7. — Aquest migdia al Ministeri de l'Interior han facilitat els següents detalls que es poden considerar com a definitius, relatius a les eleccions generals del diumenge. La lista encapçalada pel President del Consell i ministre d'Afers Estrangers senyor Javitch: obté el 60 per 100 dels sufragis emesos.

ELS VOTS EREN EMESOS EN VEU ALTA

Belgrad, 7. — A mitja nit es publica un comunicat en el qual es declara que el Govern està satisfet del resultat de les eleccions.

No obstant, l'oposició ha assolit importants èxits, com, per exemple, a Belgrad, on ha pogut reunir el 30 per 100 dels vots, malgrat que aquests s'expressaven en públic i en alta veu. Com era d'esperar, al camp la majoria obtinguda pel Govern és considerable.

Segons els detalls facilitats pel Ministeri de l'Interior, el Govern disposarà a la nova Cambra d'uns 300 llocs, sobre un total de 370.

El partit que més ha sofert en les eleccions ha estat el de l'ex-President del Consell senyor Liotich, el qual presentava un programa demanant l'organització professional de l'Estat. Igualment succeïx a la llista de l'ex-ministre de Justícia senyor Maximovich, i es creu que no aconseguirà ni una sola acta.

DUES REGIONS EN LES QUALS HA GUANYAT L'OPOSICIO

Belgrad, 7. — Continuen publicant-se els resultats electorals que confirmen la victòria de la llista governamental. Els darrers resultats rebuts són de Banovina i del litoral de Dalmàcia, on la majoria que obtenen els oposicionistes és important.

TRES MINISTRES DERROTATS

Belgrad, 7. — Els ministres de Tre-

balls Públics, Indústria i Comerç i Educació Física, han estat derrotats.

MORTS I FERITS A ZAGREB

Klasenford (Austria), 7. — Segons notícies rebudes, procedents de Zagreb, han resultat morts quatre persones i moltes greument ferides a causa de les eleccions generals iugoslaves, el diumenge darrer.

A Jaskova han resultat, segons es diu, dos morts en una topada que es registrà quan un gendarme tractava de treure d'un mur els cartells de propaganda electoral de la candidatura croata del doctor Machek.

INTENT DE SEDICIO A ZAGREB

Viena, 7. — Amenacen produir-se disturbis a Zagreb, centre de Croàcia, com a conseqüència de les eleccions generals celebrades a Iugoslàvia el passat diumenge.

Un croata exiliat a Viena ha manifestat que en el partit croata, presidit per Machek, existia un gran descontentament per les mesures de represió que, segons es diu, ha adoptat el partit governamental durant les eleccions.

El partit d'oposició de Machek té el propòsit d'instaurar un Parlament no oficial a Zagreb el dia 3 de juny, el qual estarà integrat per aquells candidats croates que consideri el partit d'oposició. Els croates han guanyat un lloc en les eleccions generals, encara que oficialment no s'hagin reconegut aquests vots.

S'avança que el Govern iugoslau prendrà les mesures necessàries per tal d'impedir que es reunís un Parlament no oficial d'aquesta classe.

ELS RESULTATS DEFINITIVS DE LES ELECCIONS

Belgrad, 7. — Les xifres oficials definitives de les eleccions del diumenge passat, publicades a Belgrad aquest tarda, indiquen que la llista governamental obtingué el 62'50 per cent del total de vots emesos i la candidatura de Machek el 25'40 per 100. La resta dels vots s'atribueixen a altres grups polítics.

LA MORT DEL SECRETARI DEL C. A. D. C. I.

L'enterrament de Joan Ferrer Alvarez constituí una grandiosa manifestació de dol

Ahí, després d'innombrables treballs, fou traslladat el cadàver del que fou secretari general del C.A.D.C.I. i Alvarez. Allà parlaren diferents companys fent l'apologia del camarada traspassat.

Les entitats i agrupacions que estan oficialment representades a l'acte foren:

Bloc Obrer i Camperol, Partit Comunista de Catalunya, Esquerra Comunista, Federació Socialista Llibertària, Partit Obrer Socialista, Unió Socialista de Catalunya, Unió General de Treballadors, Federació Local de Sindicats d'Indústria, Sindicat d'Artistes Teatrals, Associació d'Empleats Municipals, Associació Funcionaris Generalitat, L'Artística Cinemàtica, F. E. T. (Federació d'Empleats i Tècnics de Catalunya), Sindicat d'Empleats i Tècnics de Catalunya, Associació General d'Empleats d'Assegurances, Associació de Treballadors de Banca i Borsa, Associació de Comptables de Catalunya, Ateneu Popular de Gràcia, Ateneu Obrer de Sant Martí, Agrupació Cultural Front, Ateneu Politecní, Estat Català, Associació de la Dependència, Mercantil, Bloc Escolar Nacionalista, Socors Roig Internacional, Aliança Obrera, Joventut Comunista Ibèrica (B. O. C.), Centre Catalanista d'Esquerra del districte novè, Delegació Comitè Local del Partit Comunista de Catalunya, Representació de les Joventuts Comunistes de Catalunya, Joventut de Sindicats de Cambrers, Associació Musical Hispània adherida a la U. G. T., Associació Ferretera, Unió Ultramarina, Cambra del Viatjant, Unió de Mossos i Cobradors, Sindicat Mercantil, Front Unic de Treballadors Mercantils.

El malaguanyat Joan Ferrer Alvarez, secretari que fou del C.A.D.C.I.

tre-li el darrer homeatge. Immediatament que el cadàver fou instal·lat a la cambra mortuòria, començà el cant dels cantors mercantils i d'amics en general. La desfilada continuà durant tota la matinalada, sense interrupció. A les nou del matí i a l'hora de plegar la dependència, la multitud que desfilava fou verament imponent.

A dos quarts de tres, tal com la Comissió organitzadora composta per un delegat de les entitats Partit Català Proletari, Minoria d'Oposició Mercantil del Cadi, Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, Front Unic de Treballadors Mercantils i Ateneu Enciclopèdic Popular tenia establert, sortí el fèretre de la seva cambra mortuòria. En aquells moments el carrer Portaferrissa estava ple de gom a gom.

Després de molts treballs, hom pogué organitzar la comitiva, organitzada en la següent forma:

Primera Presidència: Partit Català Proletari.

Segona Presidència: Directiva del Cadi.

Tercera Presidència: Comissió organitzadora.

Quarta Presidència: Representants de la Casa Pirell.

Cinquena Presidència: Aliança Obrera.

Darrera d'aquestes seguia una genada enorme que es pot calcular en milers de persones. La comitiva seguí el següent itinerari: Portaferrissa, Ràmbia, en direcció a Colom, passant pel mig fins al davant del local del Cadi, on s'acomiadà el dol, desfilant la multitud de treballadors davant el cadàver. Un cop finalitzat l'acomiatament, la comitiva es dirigí vers el Cementiri Nou, on havia de tenir lloc l'enterrament. Mal-

grat la distància a recórrer, la gent seguí a peu el cadàver de Joan Ferrer i Alvarez. Allà parlaren diferents companys fent l'apologia del camarada traspassat.

Les entitats i agrupacions que estan oficialment representades a l'acte foren:

Bloc Obrer i Camperol, Partit Comunista de Catalunya, Esquerra Comunista, Federació Socialista Llibertària, Partit Obrer Socialista, Unió Socialista de Catalunya, Unió General de Treballadors, Federació Local de Sindicats d'Indústria, Sindicat d'Artistes Teatrals, Associació d'Empleats Municipals, Associació Funcionaris Generalitat, L'Artística Cinemàtica, F. E. T. (Federació d'Empleats i Tècnics de Catalunya), Sindicat d'Empleats i Tècnics de Catalunya, Associació General d'Empleats d'Assegurances, Associació de Treballadors de Banca i Borsa, Associació de Comptables de Catalunya, Ateneu Popular de Gràcia, Ateneu Obrer de Sant Martí, Agrupació Cultural Front, Ateneu Politecní, Estat Català, Associació de la Dependència, Mercantil, Bloc Escolar Nacionalista, Socors Roig Internacional, Aliança Obrera, Joventut Comunista Ibèrica (B. O. C.), Centre Catalanista d'Esquerra del districte novè, Delegació Comitè Local del Partit Comunista de Catalunya, Representació de les Joventuts Comunistes de Catalunya, Joventut de Sindicats de Cambrers, Associació Musical Hispània adherida a la U. G. T., Associació Ferretera, Unió Ultramarina, Cambra del Viatjant, Unió de Mossos i Cobradors, Sindicat Mercantil, Front Unic de Treballadors Mercantils.

Seguiren el cotxe mortuori tres landós plens de corones. Recordem les següents:

Bloc Obrer i Camperol, Sindicat Mercantil, Partit Català Proletari, Ateneu Enciclopèdic Popular, Minoria d'Oposició Mercantil del Cadi, Centre Autonomista de Dependents del Comerç i de la Indústria, Front Unic de Treballadors Mercantils i Ateneu Enciclopèdic Popular tenia establert, sortí el fèretre de la seva cambra mortuòria. En aquells moments el carrer Portaferrissa estava ple de gom a gom.

Després de molts treballs, hom pogué organitzar la comitiva, organitzada en la següent forma:

Primera Presidència: Partit Català Proletari.

Segona Presidència: Directiva del Cadi.

Tercera Presidència: Comissió organitzadora.

Quarta Presidència: Representants de la Casa Pirell.

Cinquena Presidència: Aliança Obrera.

Darrera d'aquestes seguia una genada enorme que es pot calcular en milers de persones. La comitiva seguí el següent itinerari: Portaferrissa, Ràmbia, en direcció a Colom, passant pel mig fins al davant del local del Cadi, on s'acomiadà el dol, desfilant la multitud de treballadors davant el cadàver. Un cop finalitzat l'acomiatament, la comitiva es dirigí vers el Cementiri Nou, on havia de tenir lloc l'enterrament. Mal-

Un aspecte de l'acte de l'enterrament de les despulles del qui fou secretari general del C.A.D.C.I., efectuat a primera hora de la tarda d'anir (Foto Centelles)

Aspecte de la Sala del Tribunal Suprem, durant la vista de la causa pel fusellament del capità Galán i Garcia Hernandez, ocorreguda el 14 de desembre del 1930 (Express - Foto.)